

ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Εφημερίδα του Τμήματος του Συνασπισμού για τα Σώματα Ασφαλείας
Πλ. Ελευθερίας 1 Αθήνα Τ. Κ. 10553

Έτος 150 • Β' Περίοδος • Αριθμός Φύλλου 41 • Τρίμηνη έκδοση • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2007

Ο Υπουργός κι' εμείς

Μετά τον ανελέητο ξυλοδαρμό του Κύπριου φοιτητή από την «ζαρντινιέρα», ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, υπεραμυνόμενος τη δική του έννομη τάξη χαρακτήρισε έκνομο τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Αλέκο Αλαβάνο και «νταήδες» και «κρυπτόμενους» τα μέλη του Συνασπισμού, προχωρώντας παραπέρα τους ζήτησε να γίνουν νέοι δηλωσίες (κάτι μας θυμίζει αυτό) για τα επαναλαμβανόμενα επεισόδια των κουκουλοφόρων με τις Αστυνομικές δυνάμεις λέγοντας συγκεκριμένα ότι: «μπορούν ν' αναλάβουν κάλλιστα την ευθύνη ως πολύ σοβαροί αντισυστημικοί».

Οι τουλάχιστον, περιεργές αυτές απόψεις ασφαλώς και δεν είναι «*lafsus lingue*» (σφάλμα γλώσσας) αλλά συνειδητή πολιτική σκέψη και πρακτική. Το ίδιο μάλιστα, με ανάλογους χαρακτηρισμούς, είχε κάνει και στο παρελθόν ο κ. Υπουργός και για άλλο κόμμα της Αντιπολιτευ-

σης. Είναι όμως ποτέ δυνατόν, ένα πολιτικό κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή, που μάχεται καθημερινά δίπλα στον πολίτη, στα σχολεία, στους δρόμους, στους χώρους εργασίας και στη Βουλή, ένα πολιτικό κόμμα με ιδιαίτερη κουλτούρα για τους ένστολους πολίτες, να περιβάλλον και τον άνθρωπο να χαρακτηρίζεται συλλήβδην έκνομο;

Γιατί εμείς οι ένστολοι να είμαστε υποχρεωμένοι ν' απολογούμαστε για τις απόψεις του κάθε Πολύδωρα και Μπαλάσκα;

Ο κ. Υπουργός, στην γενικότερη προσπάθειά του, για συντηρητική αναδίπλωση της ελληνικής κοινωνίας χρησιμοποιεί έντεχνα τους κουκουλοφόρους, για τους οποίους, σε καμία περίπτωση, δεν επιθυμεί να θγάλουν την κουκούλα τους.

Οι λόγοι είναι προφανείς:

— Είναι αυτοί που πάντως στηρίζεται η επιχειρηματολογία, για περιστολή ή κατάργη-

ση του Πανεπιστημιακού ασύλου. Γιατί άραγε δεν τους συλλαμβάνει στο προαύλιο της Βουλής, στην Σταδίου και αλλού και θέλει να τους συλλάβει εντός των Σχολών, οπότε τον εμποδίζει το άσυλο;

— Είναι αυτοί που χρησιμοποιούνται για ν' αποπροσανατολίσουν την κοινωνία από τα πραγματικά προβλήματα, εν

προκειμένω της Παιδείας, στρέφοντας τα φώτα της δημοσιότητας στους βανδαλισμούς και τα

επεισόδια και όχι στο αθέβαιο μέλλον των νέων μας.

— Είναι ο Δούρειος Ίππος για να μπει ο βλαστός των πραιτωριανών στα Πανεπιστήμια ανενόχλητοι κάτω από την κουκούλα τους και

— Τέλος, είναι αυτοί που δίνουν τη δυνατότητα στον κ. Πολύδωρα ν' αναπτύσσει τις γνωστές πολιτικές του θέσεις για να βρουν πολιτική στέγη και ιδανικό εκφραστή των θέσεών τους οι ακροδεξιοί ψηφοφόροι.

Κύριε Πολύδωρα, οι ένστολοι έχουμε και προοδευτικό λόγο και συνδικαλιστική παιδεία και προπαντός εκείνα τα κριτήρια ώστε η αρνητική παρουσία σας στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τόσο στην πρόωθηση και επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων μας, όσο και στην εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας στους πολίτες και κυρίως οι περιεργές απόψεις σας να δυσχεραστούν τη συντριπτική πλειοψηφία των ενστό-

Γράφει ο
Νίκος Χανιάς
Αντιπύραρχος
Μέλους Δ.Σ. ΠΟΕΥΠΣ

λων αλλά και γενικότερα των Ελλήνων πολιτών.

Κύριε Πολύδωρα η επανίδρυση του κράτους που ευαγγελίζεστε προφανώς σημαίνει επανίδρυση αστυνομικού κράτους, με μεθόδους παρακράτους, γαρνιρισμένη με αγροφύλακες (Αλήθεια γνωρίζετε κάποιον Έλληνα που να αισθάνεται ότι του λείπουν αγροφύλακες;).

«Το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο»

Γράφει ο
Νίκος Βρυώνης
Μέλος του τμήματος του ΣΥΝ
για τα Σώματα Ασφαλείας

«Δεν πάει άλλο».

Αυτό γράφουνε και λένε τα Μ.Μ.Ε. για τις διαδηλώσεις και τα επεισόδια.

Ταυτίζουν τις διαδηλώσεις με τα επεισόδια. Τυχαία;
Το λέμε και εμείς. Δεν πάει άλλο.

Ας αναλάβουν την ευθύνη τους όλοι όσοι στήνουν, παράγουν, αναπαράγουν, όχι τις διαδηλώσεις, αλλά τα επεισόδια με τους «γνωστούς αγνώστους» με τους «κουκουλοφόρους».

Ας κάνουμε μερικές σκέψεις πάνω στα επεισόδια.

Ποιος ωφελείται από αυτά;
Οι φοιτητές και οι καθηγητές;

Όταν κατεβαίνουν στους

δρόμους κατά χιλιάδες να διαδηλώσουν έχουν ανάγκη από φασαρίες, ξύλο και καταστροφές;

Όχι βέβαια.

Η δύναμή τους είναι ο κόσμος, η μαζικότητα.

Κάθε τέτοιο γεγονός μπορεί να φοβίσει, να αποθαρρύνει στη συμμετοχή, άρα δεν έχουν κανένα πολιτικό όφελος από αυτό.

Σε συνδυασμό με τη χρήση που γίνεται από την κυβέρνηση και τα περισσότερα Μ.Μ.Ε. αυτών των απαράδεκτων γεγονότων ο κίνδυνος απομαζικοποίησης, συκοφάντησης του κινήματος μεγαλώνει και κυρίως ο κίνδυνος να χαθεί η κοινωνική στήριξη, αποδοχή ή έστω η κοινωνική ανοχή (κατανόηση) των κινητοποιήσεων είναι μεγάλος.

Ποιος ωφελείται από τα γεγονότα;

Η απάντηση μπορεί να δοθεί άμα απαντήσουμε στα προηγούμενα.

Ποιος θέλει την απομαζικοποίηση των διαδηλώσεων;

Ποιος θέλει την αποθάρρυνση στη συμμετοχή;

Ποιος θέλει να κάμψει την κοινωνική στήριξη ή έστω την ανοχή στο εκπαιδευτικό κίνημα καλλιεργώντας τα συντηρητικά αντανάκλαστα στην υπόλοι-

πη κοινωνία; Είναι όλοι όσοι μιλούν για μειοψηφίες, για υποκινητές, είναι όλοι όσοι μιλούν για βεβήλωση των ιερών και οσίων του έθνους με το απαράδεκτο κάψιμο του φυλακίου στον άγνωστο στρατιώτη, είναι τέλος όλοι όσοι φιμώνουν, διαστρεβλώνουν, λοιδορούν αυτό το μεγάλο κίνημα για την προστασία και την αναβάθμιση των

δημόσιων πανεπιστημίων.

Χωρίς να θέλουμε να γίνουμε προφήτες κακών, με τη συμπεριφορά της κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, με τις εντολές που έχουν δοθεί στην αστυνομία και τον τρόπο δράσης της, πρέπει να περιμένουμε τα χειρότερα. Δυστυχώς για όλους αυτούς που καταγγέλλουν τους

διαδηλωτές ως υποκινητές ή ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων ανέχονται τους κουκουλοφόρους, αρχίζει να φαίνεται κάθε μέρα και πιο καθαρά ότι κουκουλοφόροι και ΜΑΤ πάνε χέρι-χέρι είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Όπως λέει και ο λαός μας «το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο».

Γ Ν Ω Μ Η

Όχι στη λεηλασία της κοινωνικής ασφάλισης

Αυτό που ζούμε τώρα είναι η δεύτερη κρίση του τρόπου διαχείρισης των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης.

Στην πρώτη κρίση στις αρχές της δεκαετίας του '80 κατέρρευσε ο τρόπος διαχείρισης των αποθεματικών που βασιζόταν στην υποχρεωτική δέσμευσή τους από την Τράπεζα της Ελλάδας με μηδενικά επιτόκια από το 1950 μέχρι το 1982 και με πολύ χαμηλότερα από τον πληθωρισμό μετά το 1982.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ έπαιρναν μηδενικά επιτόκια για τα αποθεματικά τους, να αναγκάζονται να δανειζονται ακόμα και με επιτόκια 27-32% για τις τρέχουσες ανάγκες τους.

Την ίδια στιγμή η Τράπεζα της Ελλάδας έδινε τα διαθέσιμα της Κοινωνικής Ασφάλισης στις Εμπορικές Τράπεζες και αυτές με τη σειρά τους τα δάνειζαν με προνομιακούς όρους τις βιομηχανικές, εμπορικές και εφοπλιστικές επιχειρήσεις. Έτσι τα χρήματα των ασφαλισμένων χάθηκαν γι' αυτούς, αλλά βρέθηκαν στις τσέπες αυτών που ήταν και είναι η άρχουσα τάξη της χώρας μας.

Στη δεύτερη κρίση που ζούμε σήμερα κατέρρευσε το σύστημα αξιοποίησης αποθεματικών που χρησιμοποιήθηκε μετά το 1996 καθ' αρχή από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και εν συνεχεία από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ.

Βάση αυτού του συστήματος ήταν το τζογάρισμα της περιουσίας της κοινωνικής ασφάλισης σε μετοχές, σε μετοχικά αμοιβαία κεφάλαια και σε ομόλογα υψηλού ρίσκου και μάλιστα με ανεξέλεγκτο αδιαφανή τρόπο και με μεγάλο ρίσκο. Το αποτέλεσμα ήταν και είναι να έχει χαθεί και νέο μεγάλο τμήμα της περιουσίας των ασφαλισμένων και να έχει περάσει στις τσέπες κερδοσκόπων, χρηματιστηριακών εταιρειών, τραπεζιτών και μιζαδόρων.

Ταυτόχρονα οι κυβερνήσεις του δικομματισμού από το 1992 μέχρι το 2002 δεν τηρούσαν τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις τους για την τριμερή χρηματοδότηση της Δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης.

Οι απώλειες για τα ασφαλιστικά ταμεία από τις δύο αυτές κρίσεις των συστημάτων διαχείρισης των αποθεματικών τους από το 1950 μέχρι και σήμερα καθώς και από την αθέτηση των θεσμοθετημένων υποχρεώσεων του κράτους προς αυτά υπερβαίνουν τα 71 δις. ευρώ.

Εάν μάλιστα προσθέσουμε και τις απώλειες από την εισφοροδιαφυγή και την μαύρη εργασία (1 στους 5 εργαζόμενους στη χώρα μας είναι ανασφάλιστος), τότε τα συνολικά ποσά που έχουν λεηλατηθεί με ευθύνη, συνειδητή ή ανοχή όσων κυβέρνησαν την χώρα από το 1950 μέχρι σήμερα υπερβαίνουν τα 100 δις. ευρώ.

Εάν αυτά βρίσκονταν στο ασφαλιστικό σύστημα, τότε αυτό δεν θα είχε κανένα πρόβλημα για τα επόμενα 200 χρόνια και θα βελτιώνονταν και οι συντάξεις, που σήμερα οι 6 στους 10 συνταξιούχους παίρνουν λιγότερα από 500 ευρώ το μήνα.

ΤΩΡΑ και όχι ΑΥΡΙΟ, γιατί τότε μπορεί να είναι αργά για τα 29 δις. ευρώ που απόμειναν στα ασφαλιστικά ταμεία, θα πρέπει να σταματήσει η τοποθέτηση των διαθέσιμων τους στο χρηματιστήριο.

Η διαχείρισή τους θα πρέπει να είναι ασφαλής, εγγυημένη, ελεγχόμενη και διαφανής.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να καλυφθούν οι απώλειες των ταμείων.

Το πρώτο ομόλογο που θα εκδώσει το ελληνικό δημόσιο θα πρέπει να είναι αυτό που θα πρέπει να αξιοποιηθεί, για να καλυφθούν έστω και τμηματικά οι απώλειες της Δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης και για να επιστραφούν σ' αυτήν τα κλεμμένα.

Του Δημήτρη Στρατούλη
Μέλους της Π.Γ.
του ΣΥΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ

Ερωτήσεις Βουλευτών - Απαντήσεις Υπουργών

Επίκαιρη ερώτηση
Προς: Την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
Θέμα: Οι επιθέσεις ενάντια στο βιβλίο ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού

Το νέο βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, δέχεται από ορισμένους κύκλους επικρίσεις, που ξεπερνούν την επιστημονική και εκπαιδευτική κριτική και σε κάποιες περιπτώσεις φθάνουν να είναι ακραίες επιθέσεις με χαρακτήρα ιδεολογικού εκφοβισμού. Έτσι η συζήτηση για μια από πολλές απόψεις ενδιαφέρουσα προσπάθεια να εκσυγχρονισθεί το μάθημα της Ιστορίας, να εισαχθούν στην διδασκαλία της αξιολογικές καινοτομίες που αναφέρονται τόσο στην επιλογή και στην οργάνωση του περιεχομένου όσο και στην ακολουθούμενη διδακτική μέθοδο, έχει μετατοπισθεί από την εκπαιδευτική αποτίμηση του βιβλίου και γίνεται με όρους πολιτικής υπαγόρευσης.

Δεδομένου ότι το βιβλίο έχει γραφτεί από έγκριτους ιστορικούς, με βάση τους μεθοδολογικούς κανόνες που ισχύουν για τη συγγραφή των σχολικών βιβλίων, πέρασε από τις κατά τον νόμο διαδικασίες αξιολόγησης, εγκρίθηκε από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, υποστηρίζεται από την συντριπτική πλειοψηφία των ιστορικών,

Ερωτάται η κ. Υπουργός
1. Θα υπερασπισθεί το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, που το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας ενέκρινε μέσα από τις νόμιμες διαδικασίες, από τις εξεγκριτικές και εξεπιστημονικές προέλευσης επιθέσεις που ακυρώνουν το έργο των επιστημόνων; Θα αποκούσει τις πιέσεις που ασκούνται για απόσυρση του βιβλίου;
2. Θα σεβαστεί τη διαδικασία που προβλέπει ότι αν μέσα από τη διδακτική χρήση προκύπτει ανάγκη διορθώσεων, αυτές θα γίνουν από τους συγγραφείς, μετά από αξιολόγηση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και αφού ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις των εκπαιδευτικών που διδάσκουν το βιβλίο;

Ο ερωτών βουλευτής
Αλέξανδρος Αλαβάνος

Επίκαιρη ερώτηση
του Βουλευτή και πρ. Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς
Νίκου Α. Κωνσταντόπουλου
προς τον κ. Πρωθυπουργό

1. Η διεθνής εικόνα της χώρας δεν είναι από τις καλύτερες και οι επιμέρους χειρισμοί δεν εμπνέουν αισιοδοξία, με δεδομένο ότι, οι ΗΠΑ στα Βαλκάνια, στις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, στο Κυπριακό και στο Μεσανατολικό, δεν στηρίζουν, απεναντίας, εμποδίζουν, τις δικές και ειλικρινείς, κατά τη διεθνή νομιμότητα, ελληνικές θέσεις.

2. Στα θέματα του Κόσσοβου και της FYROM, οι ΗΠΑ προωθούν ασύμφορη για μας απόφαση, ενώ παράλληλα εκφράζουν αντιρρήσεις για την ενισχυμένη συνεργασία Ρωσίας - Ελλάδας στα θέματα ενέργειας. Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, όμως, τάσσεται εναντίον της Ρωσίας και υπέρ της πυραυλικής στρατηγικής ΗΠΑ - ΝΑΤΟ στην Ευρώπη, με αποτέλεσμα αρνητικές σε βάρος μας αντιδράσεις.

3. Η Αγκυρα, ως εάν να είχε δικαιώματα συγκυριαρχίας στο Αιγαίο, **ματαιώνει την άσκηση στον Άγιο Ευστράτιο**, τις επιστημονικές έρευνες του γερμανικού πλοίου ΠΟΣΕΙΔΩΝ, αλλά και αξιώνει να μη γίνουν χωρίς τουρκική άδεια, έρευνες του σεισμολογικού γαλλικού πλοίου, ούτε πλόες υποβρυχίων του ΝΑΤΟ, στο Αιγαίο, «προς αποφυγή ατυχημάτων»! Τέλος, δυσμενείς σκέψεις προκαλεί η απροθυμία της ελληνικής κυβέρνησης να διεκδικήσει τη Διοίκηση της ανασχετικής ναυτικής δύναμης του ΟΗΕ, για το Λίβαν, παρά την έντονη προσπάθεια της Τουρκίας να διαδεχθεί τη Γερμανία, στη Διοίκηση αυτή, προς εξουδετέρωση του στρατηγικού ρόλου της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Ερωτάται ο κ. Πρωθυπουργός

1. Η συμπράταξη με τις επιλογές των ΗΠΑ για Κόσσοβο, FYROM και αντιπυραυλική πολιτική εναντίον της Ρωσίας, πώς εξυπηρετεί τα αντίθετα, νόμιμα και δίκαια εθνικά συμφέροντα;

2. Με ποιο τρόπο επιχειρεί η ελληνική κυβέρνηση να ανακόψει τις επιθετικές κινήσεις της Αγκυρας για Αιγαίο και Κυπριακό, εντός ΝΑΤΟ και Ε. Ε., που διαμορφώνουν τετελεσμένα κι επιδιώκουν τη διαρκή εκδυσιαστική ένταση σε βάρος της Ελλάδας;

Ο ερωτών βουλευτής
Νίκος Α. Κωνσταντόπουλος

Ερώτηση προς τον κ. Υπουργό Δημόσιας Τάξης
Θέμα: Λειτουργία εταιρειών security
Η πρόσφατη και σε πλήρη εξέλιξη βίαιη αντιπαράθεση μεταξύ ομάδων του οργανωμένου εγκλήματος με δολοφονίες να συνταράσσουν την κοινή γνώμη σε καθημερινή βάση, επαναφέρει το ζήτημα αντιμετώπισης των πολλών, πλέον, μορφών

που έχει λάβει το οργανωμένο έγκλημα στη χώρα μας.

Καταγγελίες που έχουν δει το φως της δημοσιότητας με στοιχεία τεκμηρίωσης που προκύπτουν από έρευνα του Τύπου, **παρουσιάζουν εταιρείες security να λειτουργούν εντελώς εικονικά ώστε να «πωλούν προστασία» σε επιχειρήσεις εμπορίου σε όλο το λεκανοπέδιο.**

Κατόπιν των ανωτέρω, Ερωτάται ο κ. Υπουργός:
Ποια μέτρα προτίθεται να λάβει ώστε να ελεγχθούν συστηματικά και ουσιαστικά οι άδειες και η λειτουργία των εταιρειών security;

Ο ερωτών βουλευτής
Φώτης Κουβέλης

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Θέμα: Νέος θάνατος στο Κ.Ε.Π.Ε.Π. Λεχαινών

Η βελτίωση των συνθηκών περιβαλψης των 80 παιδιών με ειδικές ανάγκες του Κ.Ε.Π.Ε.Π. Λεχαινών, όπως δημόσια είχε δεσμευτεί ο Υφυπουργός Υγείας σε επίκαιρη ερώτησή μας, δυστυχώς δεν έγινε όπως αποδείχθηκε με το νέο θάνατο ενός δεκαπεντάχρονου, του τριακοστού από το 1988. Σύμφωνα με την ιατροδικαστική έκθεση ο δεκαπεντάχρονος βρήκε φρικτό θάνατο εξαιτίας της απόφραξης των εντέρων του από ξένα σώματα (επιδέσμους, πανιά, κλωστές) μεγάλη ποσότητα των οποίων βρέθηκε και στο στομάχι του.

Ο νέος θάνατος στο «ιδρυμα-αποθήκη ψυχών», όπως δικαιολογημένα έχει χαρακτηριστεί, δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για την αποτελεσματικότητα της νέας διοί-

κησης αλλά και για το έμπρακτο επί της ουσίας ενδιαφέρον του Υπουργείου να αλλάξει τις τριτοκοσμικές συνθήκες που επικρατούν στο ίδρυμα, συνθήκες ντροπής για πολιτισμένη χώρα, όπως θέλουμε να χαρακτηριζόμαστε.

Η απαξίωση στο χώρο της υγείας και πρόνοιας είναι ερσάσιμα. **Η αντιμετώπιση των συνανθρώπων μας και ιδίως των παιδιών που από τη φύση τους απαιτούν την αμέριστη στήριξη και δοθείση της κοινωνίας είναι απαράδεκτη.** Είναι φανερό πλέον ότι η Πολιτεία αδυνατεί να διασφαλίσει τη ζωή των παιδιών με ειδικές ανάγκες με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό και την αναγκαία στελέχωση των φορέων πρόνοιας και αυτό είναι αποτέλεσμα των πολιτικών που ασκούνται γι' αυτό τον ευαίσθητο τομέα και της ελλιπούς χρηματοδότησης.

Με δόση τα παραπάνω, ερωτάται ο κ. Υπουργός:
• Τι συγκεκριμένα μέτρα έλαβε μέχρι σήμερα το Υπουργείο, για να αλλάξει η τραγική κατάσταση στο Κ.Ε.Π.Ε.Π. Λεχαινών;

• Προσελήφθη νέο υγειονομικό, νοσηλευτικό και επιστημονικό προσωπικό; Πόσες και ποιες θέσεις καλύφθηκαν;
• Θα υπάρξει πλήρης διαλεύκανση για το νέο τραγικό θάνατο;

Ο ερωτών βουλευτής
Θανάσης Λεβέντης

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας
Θέμα:

Προβλήματα Λιμενικού Σώματος
Σύμφωνα με καταγγελίες της Ομοσπονδίας των Ενώσεων Προσωπικού Λιμενικού Σώματος, **μεγάλες ελλείψεις προσωπικού υπάρχουν στο Λιμενικό Σώμα.** Σύμφωνα με το ν. 3079/2002 έπρεπε φέτος το Λιμενικό Σώμα να έχει 10.156 στελέχη. Όμως, από το Δεκέμβριο του 2003 μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία πρόσληψη. Συγκεκριμένα το προσωπικό που υπηρετεί ανέρχεται σε 7.200 και στο τέλος του έτους, λόγω συνταξιοδότησης, **θα μειωθεί σε 6.500, από 7.650 που ήταν το 2004.**

Η μη πρόσληψη νέου προσωπικού έχει σαν αποτέλεσμα καιρικές και νευραλγικές θέσεις να υπολειπονται, το προσωπικό να είναι καταπονημένο και οι πολίτες να μην έχουν τη δέουσα αντιμετώπιση.

Επιπλέον η Ομοσπονδία καταγγέλλει ότι υπάρχει πρόβλημα στην απορρόφηση κονδυλίων για ανταλλακτικά και επισκευές επιχειρησιακών μέσων και για τις στολές των λιμενικών. Αν και στον κρατικό προϋπολογισμό προβλέπονται κονδύλια για ανταλλακτικά και επισκευές επιχειρησιακών μέσων και για τις στολές των λιμενικών, **οι λιμενικοί αναγκάζονται να πληρώνουν οι ίδιοι, επειδή τα κονδύλια αυτά δεν απορροφώνται.**

Συγκεκριμένα, η Ομοσπονδία αναφέρει ότι υπάρχει 1 εκατ. ευρώ για το 2005 και 1.600.000 ευρώ για το 2006 (κωδικός 1323) στον προϋπολογισμό για ανταλλακτικά - επισκευές επιχειρησιακών μέσων, ποσό το οποίο δεν έχει απορροφηθεί. Ακόμη, αν και δόθηκαν 500.000 ευρώ για στολές για το 2005 και 600.000 ευρώ για το 2006, θα επιστραφούν στον κρατικό προϋπολογισμό, αφού οι δύο διαγωνισμοί που διενεργήθηκαν, κηρύχθηκαν άγονοι.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Πού οφείλεται η μεγάλη καθυστέρηση στις προσλήψεις προσωπικού για το Λιμενικό Σώμα που έχει αποτέλεσμα την υπολειτουργία του Σώματος;

2. Για ποιο λόγο κηρύχθηκαν άγονοι οι διαγωνισμοί που έγιναν από το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας για προμήθεια ιματισμού των λιμενικών;

3. Γιατί δεν έχουν απορροφηθεί τα κονδύλια που προβλέπονται στον προϋπολογισμό για ανταλλακτικά και επισκευές σκαφών, με αποτέλεσμα να βρίσκεται εκτός λειτουργίας μεγάλο ποσοστό σκαφών και ποιος έχει την ευθύνη γι' αυτό;

Ο ερωτών βουλευτής
Γιάννης Δραγασάκης

Ερώτηση
Προς τους κ.κ. Υπουργούς:
— Οικονομίας και Οικονομικών
— Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Θέμα: Πρόβλημα εφαρμογής των εκπαιδευτικών προγραμμάτων του ΚΕΘΕΑ

Εδώ και πέντε μήνες τα προγράμματα του ΚΕΘΕΑ αντιμετωπίζουν λειτουργικό πρόβλημα καθώς οι 180 απαιτούμενοι για τη συνέχιση του προγράμματος εκπαιδευτικοί δεν έχουν ακόμα προσληφθεί.

Πρόκειται για τα τρία μεταβατικά σχολεία, στη Θεσσαλονίκη, τη Λάρισα και την Αθήνα καθώς και στα άλλα εκπαιδευτικά τμήματα του ΚΕΘΕΑ στην υπόλοιπη Ελλάδα, στα οποία τα εν λόγω προγράμματα έχουν σταματήσει εξαιτίας της έλλειψης εκπαιδευτών, ενώ έχουν σταματήσει και όλες οι καλλιτεχνικές, ψυχαγωγικές και αθλητικές δραστηριότητες. Η αδυναμία αυτή της πολιτείας στον τόσο ευαίσθητο τομέα της επανένταξης πρώην εξαρτημένων ατόμων στην κοινωνία, πλήττει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, περισσότερα από 1000 άτομα σε όλη την Ελλάδα.

Πηγή του προβλήματος είναι η μη ενεργοποίηση, απ' τον Ιούλιο του 2006, με ευθύνη του Υπουργείου Οικονομικών, του νόμου που επιτρέπει στο ΚΕΘΕΑ, τον ΟΚΑΝΑ και άλλους φορείς ιδιωτικού δικαίου να προσλαμβάνουν εκπαιδευτές με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου μερικής απασχόλησης. Πρόκειται για νόμο που η ίδια η πολιτεία ψήφισε και απ' τον Ιούλιο αρνείται να εφαρμόσει. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι τα προγράμματα αυτά που δίνουν την ευκαιρία στους απεξαρτημένους να πάρουν απολυτήριο Γυμνασίου και Λυκείου ακόμα και να εισαχθούν στα πανεπιστήμια ή να μάθουν ξένες γλώσσες, να μην μπορούν να λειτουργήσουν. Έτσι, 1300 και πλέον άτομα που δίνουν τον αγώνα της απεξάρτησης, βλέπουν το όνειρο της πλήρους επανένταξης στην κοινωνία να απομακρύνεται.

Με δεδομένα τα παραπάνω ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

• Γιατί δεν έγινε η πρόσληψη των 180 απαραίτητων εκπαιδευτικών, όπως είχε προβλέψει το Υπουργείο Υγείας για τη συνέχιση των προγραμμάτων του ΚΕΘΕΑ και πώς θα εξασφαλιστεί η ταχύτερη δυνατή πρόσληψή τους;

Η ερωτώσα βουλευτής
Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Εκτός Υπηρεσίας
Εφημερίδα του Τμήματος του Συνασπισμού για τα Σώματα Ασφαλείας
Υπεύθυνος έκδοσης:
Νίκος Χουντής
Πλ. Ελευθερίας 1, 10553 Αθήνα
Τηλ: 210-3378400-1 • Fax: 210-3219914
Ηλεκτρονική σχεδίαση
Εκτύπωση- Διεκπεραίωση
Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες Καρούζη Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.- Fax: 210-2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Στην Κόψη Της Αλήθειας

ΜΑΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΝ, ΑΓΝΟΗΣΤΕ ΤΟΥΣ!

Απογοήτευση! Αυτό είναι το κυρίαρχο συναίσθημα που επικρατεί σε όλους τους ένστολους πολίτες των σωμάτων Ασφαλείας. Τρία (3) χρόνια και κάτι πέρασαν, κενά, ανούσια και υποβαθμισμένα Κύριοι -ες της Κυβέρνησης αποτύχατε και δεν νομίζω ότι υπάρχει πλέον νοήμων άνθρωπος που να σας πιστεύει. Το μόνο αποτελεσματικό όπλο που έχουμε εμείς οι πολίτες στα χέρια μας είναι η ψήφος. Η ώρα των εκλογών πλησιάζει, μας εξαπατήσατε και μας αγνοήσατε. Δεν μας πείθετε πλέον, θα πράξουμε και εμείς ανάλογα. Θα σας καταψηφίσουμε. Λέμε ΟΧΙ στις φρούδες υποσχέσεις, λέμε ΟΧΙ στους ψεύτες.

Συνάδελφοι-ες οχυρωθείτε. Προσφορές εκπώσεων της τελευταίας στιγμής δεν αρμόζουν σε πολιτισμένους και ενεργούς πολίτες της κοινωνίας. Φροντίστε να τις απορρίψετε. Κύριε Κυριαζίδη, κύριε Φωτόπουλε και οι λοιποί του Προεδρείου της Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, για σας ισχύει η παροιμία «Ο Μανώλης με τα λόγια, κτίζει ανώγεια και κατώγεια» αρκετά τους πατρωνάτε με την τακτική σας. Φτάνει και τα ως εδώ! Πού είναι η δυναμική μας; Πού είναι οι γεμάτες παλμό πορείες; Πού είναι η άσκηση πιέσεων προς την κυβέρνηση; Τελείωσαν, με το που έφυγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την εξουσία. Με την αλόγιστη υποχωρητικότητα σας, τους δώσατε το δικαίωμα να μας ισοπεδώσουν ηθικά. Ο κάθε εύαρεστος σε σας πολιτικός της κυβέρνησης, στο ξεκίνημά του στο Υπουργείο, αισιοδοξούσατε ότι θα τα καταφέρει. Όμως δυστυχώς τα αποτελέσματα σάς αφήνουν έκθετους, υπεύθυνους και υπόλογους. Αναλάβετε επιτέλους τις ευθύνες που σας αναλογούν, καταδικάστε, εάν έχετε τα κότσια στην πλατεία Ομορφιάς δημόσια τον εμπαιγμό που έχουμε υποστεί από την κυβέρνηση και όχι στο σπίτι σας στην οδό Ρηγίλλης. Όσο για τους Προέδρους των Ενώσεων Θεσσαλονίκης και Αττικής οι οποίοι κατάντησαν γραφικοί ως αναπληρωτές κυβερνητικοί εκπρόσωποι υπερασπιζόμενοι με σθένος την πολιτική της κυβέρνησης, τι να μετ κανείς; Αυτοί συνάδελφοι-ες ως συνδικαλιστές θεωρούν ότι μετά την πτώση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λύθηκαν όλα μας τα προβλήματα. Οι συνάδελφοι-ες θα σας κρίνουν, ντροπή σας υποκριτές! Δυστυχώς για πολλούς το κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι κακοί υπουργοί του έπαψαν εδώ και καιρό πια να είναι άλλοθι. Επιτέλους ας το καταλάβουν όλοι, σε κανέναν υπάλληλο των Σωμάτων Ασφαλείας, από όσους παλεύουμε καθημερινά στο δρόμο με εφόδια την σφεντόνα και με ταλέντο υποκριτικής, να πείσουμε τον πολίτη ότι του προσφέρουμε το καλύτερο, δεν μας αφορά ποιος κυβερνά και τι χρώμα του αρέσει! Αλλά ποιος μας σέβεται σαν ξεχωριστές προσωπικότητες και αναγνωρίζει την προσφορά μας στο κοινωνικό σύνολο. Μας καταντήσατε πλέον γραφικούς. Τι μπορούμε να πούμε πλέον για τα αιτήματά μας, μισθολόγιο, βαθμολόγιο, αύξηση οργανικής δύναμης υπηρεσιών; Όλο τα ίδια και τα ίδια. Τα προβλήματα αυξάνουν, οι απαιτήσεις της κοινωνίας το ίδιο, οι ελλείψεις το ίδιο και οι αόρατες λύσεις υπάρχουν για την κυβέρνηση, οι οποίες έχουν αφεδρώσει μόνο στα λόγια. Συνάδελφοι-ες, ειλικρινά είμαι εξοργισμένος, όπως πιστεύω και πολλοί από εσάς, από την οφθαλμοφανή έλλειψη σοβαρότητας και υπευθυνότητας. Αντιμετωπίζομαστε ως πολίτες Β' κατηγορίας και αυτό είναι μια οδυνηρή αλήθεια. ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ! Θα αφήσουμε να συνεχιστεί για πολύ αυτή η κατάσταση; Αντέχει η αξιοπρέπεια μας τον εμπαιγμό; Υπό τις υπάρχουσες δυσμενείς συνθήκες, υπάρχουν τρόποι αντίδρασης; Η αλήθεια είναι μία φίλοι-ες μου, ότι η πολιτεία μάς οφείλει αρκετά, εμείς δεν της οφείλουμε και έχει υποχρέωση να ενδυναμώσει το έργο μας έτσι ώστε να καταστούμε ανταγωνιστικοί στην εξέλιξη της καταπολέμησης του εγκλήματος, προκειμένου ο πολίτης να αισθάνεται σιγουριά και ασφάλεια, ζώντας μέσα στους κόλπους μιας δημοκρατικής έννομης κοινωνίας. Τα λόγια είναι περιττά, οι πράξεις είναι που μένουν και αφήνουν έργο. Ζούμε σε εποχές άνυδρες δημιουργικά.

Τα περισσότερα διοικητικά συμβούλια των ενώσεων των ένστολων, όπως είναι γνωστό υπόκεινται στην επιρροή της κυβέρνησης, αποτέλεσμα βέβαια της αναξιοκρατίας που επικρατούσε επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ.!!! Τότε που κατά κάποιους μόνο πράσινοι! προσλαμβάνονταν στα Σώματα Ασφαλείας.

Το μέλλον μόνο ευοίωνο δεν φαίνεται. Ως εκ τούτου το μόνο νόμιμο όπλο αντίδρασης στις υπάρχουσες συνθήκες είναι, όπως προανέφερα, το Συνταγματικό δικαίωμα κάθε Έλληνα πολίτη, η ψήφος.

Στον ορίζοντα φαίνεται ότι έρχονται οι εκλογές, πάλι θα γεμίσουν τα καλάθια με υποσχέσεις, έρχεται το επικίνδυνο και ανθυγιεινό και η αύξηση του βασικού μισθού!! Πάλι θα μας πετάξουν λίγα ψίχουλα της τελευταίας στιγμής, βασισμένοι στην ψυχροσύνη του Έλληνα που πριν τις εκλογές τσινάει και του αρέσει η πολυχρωμία! Μα όταν φθάνει στην κάλπη τα βλέπει είτε πλούσιους, είτε πράσινα. Βάλτε το χέρι στην καρδιά και σκεφθείτε το πόσο έχουμε εξαπατηθεί και από τους δύο, αλλά ειδικότερα από τους μπλε! Πράξτε ό,τι επιτάσσει η συνείδησή σας. Η ώρα που πλησιάζει είναι μόνο δική σας, μην ξεχνάτε ότι στην ζωή έρχεται η στιγμή που παίρνει ο καθένας αυτό που του αξίζει. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μας κοροϊδεύει και να μας ξεγελά με τερτίπια. Προσφέρουμε έργο στην κοινωνία, με κίνδυνο ζωής και απαιτούμε από τους πολιτικούς απόλυτο σεβασμό στο λειτούργημα που εκτελούμε.

ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΘΑ, ΔΕΝ ΜΑΣ ΠΕΙΘΟΥΝ ΠΛΕΟΝ, ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΤΥΧΕΙ ΠΑΤΑΓΩΔΩΣ! Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΟΥΡΟΥ ΕΦΤΑΣΕ.

Γράφει ο
Νίκος Γεωργόπουλος
Μέλος του Δ.Σ.
Ε.Α.Υ. Ν. Εύβοιας
Αντιπρόσωπος Π.Ο.Α.Σ.Υ.
Γ' Αντιπρόεδρος
Ο.Π.Σ. Εύβοιας
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Ιστιαίας Εύβοιας

Από το ΕΑΜ αστυνομικών στον... Μπαλάσκα

Στην καρδιά της Κατοχής, αστυνομικοί ενταγμένοι στο ΕΑΜ υποχρεώνουν σε διπλή υποχώρηση την προδοτική κυβέρνηση Ράλλη

• **Μια πρώιμη απόπειρα εκδημοκρατισμού της αστυνομίας, που έμεινε χωρίς συνέχεια...**

Με αφορμή τις πρόσφατες συνδικαλιστικές κινητοποιήσεις των αστυνομικών, άλλοτε στο «σπίτι τους», στα γραφεία της Ν. Δ., και άλλοτε αλλού, «ανακαλύψαμε» μια παλαιότερη συνδικαλιστική δραστηριότητα του κλάδου ξεχασμένη από τον χρόνο. Συνήθως η εικόνα της αστυνομίας στη χώρα μας είναι ταυτισμένη με ό,τι πιο αναχρονιστικό και καταπιεστικό έχει γνωρίσει ο ελληνικός λαός, ιδίως όταν αναφερόμαστε στα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου.

Κι όμως, στα χρόνια της γερμανικής κατοχής στην Αθήνα αναπτύχθηκε μια πολύ δυνατή οργάνωση αστυνομικών ενταγμένων στο ΕΑΜ, η οποία δεν δίστασε να κηρύξει απεργία για τη μαχητική διεκδίκηση των αιτημάτων του κλάδου...

Η αλήθεια είναι ότι οι πληροφορίες για τη σημαντική αυτή κινητοποίηση είναι ελάχιστα (κάθε καινούργιο στοιχείο για το γεγονός είναι δεκτό), αλλά έστω κι έτσι θα προσπαθήσουμε να φωτίσουμε αυτή την ξεχασμένη γωνιά της Ιστορίας.

Μπαίνοντας οι γερμανοί στην Αθήνα φρόντισαν να περιορίσουν αμέσως τον οπλισμό του αστυνομικού σώματος στο ελάχιστο. Όπως είναι κατανοητό, πολλά στελέχη της αστυνομίας ένωσαν απλώς ότι άλλαξαν προϊστάμενο και υπηρέτησαν τη γερμανική διοίκηση και τις ντόπιες προδοτικές «κυβερνήσεις» με υπερβολικό ζήλο, ακόμα και όταν απέναντί τους βρισκόταν έλληνες πατριώτες.

Όμως ένα μεγάλο μέρος του αστυνομικού σώματος συμμετείχε ενεργά στην αντίσταση είτε θγαίνοντας στο θουνο, είτε εντασσόμενο στις δυνάμεις του ΕΑΜ αστυνομικών, που πληροφορίες λένε ότι είχε φτάσει να έχει 1.700 μέλη σε σύνολο 3.500 αστυνομικών!

Ας μην ξεχνάμε πως όσοι δεν συνεργάστηκαν με τον κατακτητή αντιμετώπιζαν και αυτοί τα ίδια προβλήματα επιβίωσης όπως ο υπόλοιπος ελληνικός λαός.

Έτσι τον Ιούνιο του 1943 οι αστυνομικοί των Αθηνών, αρνούμενοι την εξαθλίωση, κηρύσσουν απεργία, που πιστεύουμε ότι αποτελεί μοναδικό γεγονός σε όλη την κατεχόμενη Ευρώπη: «Από την 6η πρωινή της 23ης Ιουνίου 1943 οι κατώτεροι αστυνομικοί υπάλληλοι των αστυνομικών διευθύνσεων Αθηνών και Πειραιώς κατέρχονται σε απεργία διαρκείας για την λύση των προβλημάτων τους».

«Σκασμός, αυθαδέστατε!»

Οι μέθοδοι δράσης των αστυνομικών ήταν δύο: **οι κινητοποιήσεις, αλλά και η λευκή απεργία** (να, αυτό που ακούστηκε ότι έκαναν και οι σημερινοί απόγονοί τους). Δημιουργείται Κεντρική Επιτροπή Αγώνα, η οποία συντάσσει τα αιτήματα του κλάδου, το πρό-

γραμμα δράσης και πηγαίνει στη συνάντηση που κανονίζεται την επόμενη κιάλας ημέρα με τον αρμόδιο «υπουργό» Ταβουλάρη.

Για να καταλάβετε τη σοβαρότητα των προσώπων που είχαν θέσεις στις προδοτικές αυτές κυβερνήσεις, διαβάστε την περιγραφή που κάνει γι' αυτή τη συνάντηση ο πρόεδρος της απεργιακής επιτροπής **Χ. Παπαναστασίου**: **Οι απεργοί διατυπώνουν τα αιτήματά τους, ο «υπουργός» φωνάζει «είσαστε κομμουνιστές», και εκείνη τη στιγμή ανοίγει... αδιάφορος την πόρτα ο «πρωθυπουργός» Ράλλης, ο οποίος παρακολουθούσε μέχρι τότε τη συζήτηση από την... κλειδαρότρυπα:**

«Σ' αυτή τη στιγμή ο πρωθυπουργός Ράλλης, που παρηκολούθη από την κλειδαρότρυπα του εγγύς ευρισκομένου δωματίου, ανοίγει την πόρτα αδιάφορος, και κάνοντας δήθεν ότι δεν γνωρίζει τίποτε, με ένα τσιγάρο στο στόμα απευθύνεται στον Ταβουλάρη και του λέγει:

— Δώσε μου φωτιά, Τάσο. Τι συμβαίνει; Τι είναι αυτοί;

— Είναι αστυνομικοί, απαντά ο υπουργός.

— Μήπως είναι από τους απεργούς; ερωτά ο Ράλλης.

— Όχι, κύριε πρόεδρε, είναι καλά παιδιά, είναι από εκείνους που δεν απήργησαν, απαντά ο Ταβουλάρης.

— Είπα κι εγώ, λέγει ο Ράλλης.

Ο αντιπρόσωπος των απεργών προχωρεί ένα βήμα εμπρός από την επιτροπή και σε υψηλό τόνο λέγει στον Ράλλη: **«Δια την αποκατάστασιν της αλήθειας είμεθα υποχρεωμένοι, κύριε πρόεδρε, να σας αναφέρουμε ότι είμεθα απεργοί, εκπρόσωποι όλων των τμημάτων και υπηρεσιών της αστυνομικής διευθύνσεως και ότι η απεργία είναι καθολική. Φαίνεται ότι σας υποβάλλουν ψευδείς εκθέσεις και σας αποκρύπτουν την αλήθεια».**

Επειδή το ύψος της ομιλίας ήτο έντονο και με χειρονομίες, το δε περιεχόμενο θαρραλέο, ο Ράλλης αλλόφρων πλησιάζει τον ομιλήσαντα και του λέγει: **«Σκασμός, αυθαδέστατε, θα διατάξω την σύλληψίν σου».**

Η συνάντηση είναι άκαρπη και οι απεργοί στα πλαίσια των κινητοποιήσεών τους συναντούν και τον τότε αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό, ο οποίος είναι φυσικά κατά της απεργίας και υπέρ της διατήρησης της «τάξης»: «Οι αστυνομικοί δεν πρέπει να απεργούν γιατί είναι άνθρωποι του κρατικού μηχανισμού».

Εκπληκτική νίκη

Η πρωτόγνωρη αυτή κινητοποίηση εδώ θα έφτανε στο τέλος της, αλλά η κατοχική «κυβέρνηση» δεν μπορούσε να αντέξει αυτό το «πισώπλατο» χτύπημα από μια υπηρεσία που θεωρούσε δεδομένο ότι θα ήταν πάντα στις διαταγές της, και αθετεί τη συμφωνία **απολύοντας 450 κατώτερους αστυνομικούς** που θεώρησε σαν πρωταίτιους της κινητοποίησης. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα η Κεντρική Επιτροπή Αγώνα να

Ο κατοχικός «πρωθυπουργός» **Ιωάννης Ράλλης**, που προσπάθησε να σταματήσει την απεργία των αστυνομικών.

μετατραπεί σε **Κεντρική Επιτροπή Επαναφοράς των Απολυμένων**, και να ξεκινήσει νέος κύκλος κινητοποιήσεων.

Ο νέος αυτός αγώνας κράτησε δύο μήνες και η επιστροφή στην υπηρεσία των 450 απολυμένων δεν ήταν μόνο μια συνδικαλιστική νίκη, αλλά ένας θρίαμβος του ΕΑΜ μέσα στην καρδιά του συστήματος.

Στο κλίμα αυτού του ενθουσιασμού, πολλοί πιστεύουν ότι αυτή η νίκη θα αλλάξει δομικά το μέλλον στη σχέση αστυνομίας - πολίτη, προβάλλοντας μια άλλη εικόνα των σωμάτων ασφαλείας μέσα από το παράνομο έντυπο της εποχής **«Αστυνομικό Βήμα»:**

«Η 8ήμερη απεργία μας δεν ήταν μονάχα ένας αγώνας για την ζωή μας, αλλά ήταν ένα κομμάτι του τιτάνιου αγώνα που διεξαγάγει ο Ελληνικός Λαός για τη ζωή του, για τη λευτεριά του. Με απεργίες, με διαδηλώσεις ματαίωσε την πολιτική επιστράτευση, ματαίωσε την κάθοδο των Βουλγάρων και βάζει καθημερινά μεγάλα εμπόδια στη διεξαγωγή του πολέμου στους Αξονίτες. Ο Ελληνικός Λαός μάς θεωρεί τώρα ένα κομμάτι του και ενθουσιάζεται για τους αγώνες μας και για τη στάση μας στις εκδηλώσεις του. Καθήκον μας είναι να διαφωτίσουμε τους λίγους καυσοτηρημένους συναδέλφους μας».

Δυστυχώς αυτή η αλλαγή εκδημοκρατισμού της αστυνομίας δεν έγινε ποτέ και η τελευταία αποτέλεσε βασικό πυλώνα οπισθοδρόμησης στο μετεμφυλιακό κράτος και παρακράτος της **Δεξιάς**, δημιουργώντας μέχρι και σήμερα αστυνομικούς «παλικαράδες» τύπου **Μπαλάσκα**, και δεξιοκεντρική αστυνομική αντίληψη τύπου: **«Στα γραφεία της Ν.Δ. κάναμε κατάληψη στο σπίτι μας».**

Και δυστυχώς δεν ακολούθησε το σύνθημα με το οποίο κατέληξαν τα παράνομα φυλλάδια των αστυνομικών της Κατοχής: **«Έλληνες αστυνομικοί (Αστυνομίας Πόλεων και Χωροφυλακής). Στιγματίζετε τους δολοφόνους. Ζητείτε την αποπομπή τους από το Σώμα. Αποδοκιμάστε τους. Ζητείτε την τιμωρία τους. Μην εκτελείτε εντολές που στρέφονται εναντίον Ελλήνων πατριωτών, εναντίον του ελληνικού λαού!»**

Αναδημοσίευση απ' την εφημ. **«Το ΠΟΝΤΙΚΙ»**

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΛΛΑΧΤΑ

Ναι! το έχουμε πάρει απόφαση. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Τίποτα δεν άλλαξε, αντιθέτως χειρότερη. Η οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται από την τωρινή κυβέρνηση είναι ίδια, αδιαφοροποίητη και απαράλλαχτη με την πολιτική που εφάρμοξε η προηγούμενη (πράσινη). Και φυσικά ίδια και απαράλλαχτη με την πολιτική της γαλάζιας προηγούμενης κυβέρνησης.

Για το κομματικό συμφέρον, την διανομή των υπουργείων και τα "πεζά" οικονομικά δίνεται η μάχη. Η ψηφοθηρική σκοπιμότητα κυριαρχεί και το ρουσφέτι δίνει και παίρνει. Το μόνο που ενδιαφέρει είναι το πολιτικό κόστος των επιλογών αφήνοντας άλυτα τα πιο σημαντικά θέματα στην Εξωτερική πολιτική, την Δικαιοσύνη, την Παιδεία, την Υγεία και την ατομική ελευθερία. Συνεχίζεται η φυσική εξάρτηση των κυβερνήσεων από την ξένη φιλική και μη παρέα της Ε.Ε. και των Η.Π.Α. Έτσι καταλήξαμε σε μία εισοδηματική πολιτική που έχει σαν στόχο μόνο τον μικρομεσαίο και προβληματικό πολίτη και λειτουργεί υπέρ των μεγάλων συμφερόντων. Ο μόνος που καλείται να πληρώσει τα σπασμένα είναι ο απλός πολίτης ο οποίος συστηματικά και σίγουρα ωθείται στην εξαθλίωση και τον αφανισμό. Φτάσαμε ουραγοί της Ευρώπης με ένα μεγάλο ποσοστό πληθυσμού να βρίσκεται κάτω από το επίπεδο φτώχειας.

Κάθε χρόνο ο κοσμάκης καλείται να σφίξει το ζωνάρι για να προετοιμαστεί για τις "καλύτερες ημέρες" που θα έρθουν. Η στενωπός που ξεκίνησε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεχίζεται. Η ακρίβεια, η ανεργία και ο πληθωρισμός είναι τα πλαίσια στα οποία κινείται, πλέον, το μέλλον της χώρας, μόνο που τώρα τα εύσημα δίνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία παρακολουθεί στενά, ελέγχει και αποφασίζει για τα δικά μας εργασιακά προβλήματα. Συστήνει, χωρίς να επιβάλει, την αύξηση του αριθμού των εργαζομένων που θα... απολυθούν. Η πράσινη σφιχτή πολιτική συνεχίζεται και έγινε γαλάζια "ασφυκτική" πολιτική. Οι ανεύθυνες επιλογές στο χώρο της Παιδείας πληρώνονται ακριβά τώρα που φτάσαμε σε αδιέξοδο. Οι επιλογές της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. (αναθεώρηση του άρθρου 16) έσπειραν διχόνοια και θύελλες στις σοσιαλιστικές θέσεις.

Από τα θετικά των πράσινων κυβερνήσεων ήταν η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης και η δωρεάν μετακίνηση των πολιτών της έως τις 8 το πρωί. Παροχές που προσέλκυαν ψήφους από πολλές ομάδες πολιτών αλλά αφήσανε πολλούς απλήρωτους λογαριασμούς.

Τα Σώματα Ασφαλείας αλλάξαν πρόσωπο και έγιναν πιο φιλικά απέναντι στο κοινό αλλά, άσχετα αν συνδικαλιζονται, δεν αλλάξαν στάση απέναντι στους διαδηλωτές και τους απεργούς. Δέρνουν τους πάντες και δεν λυπόονται ούτε τους γέρους. Ένα πολύ θετικό θήμα στην διευκόλυνση των διαδικασιών έκδοσης και απόκτησης επίσημων εγγράφων ήταν η ίδρυση των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών που παίζανε ουσιαστικό ρόλο στην αποσυμφόρηση των γραφείων, δήμων και κοινοτήτων όπου και αν αυτά λειτουργούν σωστά. Με το πρόσχημα του σοσιαλισμού πολλοί πράσινοι συνδικαλιστές, ακολουθώντας τις πράσινες προσταγές, ήρθαν σε αντίθεση με το κοινό αίσθημα και με το δίκαιο του εργατή καταλήγοντας απεργοσπάστες. Σταδιακά απομακρύνθηκαν από τους αρχικούς στόχους και η ελληνική κοινωνία ανέπτυξε μία καινούργια γενιά νεόπλουτων λιγούρηδων και αλαζόνων συνδικαλιστών που σε μία νύκτα πλούτισαν και αλλάξαν κατοικία και λοιπά περιουσιακά στοιχεία. Το πόθεν έσχες καθιερώθηκε ως πόθεν αίσχος.

Από την άλλη οι γαλάζιες κυβερνήσεις με το πρόσχημα της υπαρκτής των εντολών και ντιρεκτίβων της Ε.Ε. περιόρισαν πολύ τις παροχές Κοινωνικής Πρόνοιας. Η πιο πληγμένη κατηγορία είναι αυτή των συνταξιούχων. Τους καθήλωσε σε επίπεδο μίζεριας, αφαιρώντας από αυτούς τους παλαιμάχους την αξιοπρέπεια, τους εξεζούμισε από κάθε δυνατότητα επιλογών σε ό,τι αφορά στον ευαίσθητο τομέα της ποιότητας ζωής. Πώς να ζήσουν ευτυχισμένα γεράματα όταν στραγγαλίζονται από την ακρίβεια και τον πληθωρισμό; Πώς να χαλαρώσουν όταν οι υπηρεσίες υγείας που τις έχουνε προ πολλού πληρώσει με τις εισφορές τους, τους αδικούνε και τους αφήνουν τελευταίους στην λίστα αναμονής από τις εξετάσεις έως τις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας;

Συνοψίζοντας η μόνη διαφορά ανάμεσα στους πράσινους και τους γαλάζιους είναι ότι αρχικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συσπείρωσε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις. Ξεσήκωσε τον κόσμο με τα προοδευτικά του συνθήματα αλλά μετά σταδιακά και σίγουρα τα ξέχασε και εξαπάτησε ακόμα και τους πιο θερμούς υποστηρικτές του. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι μισές διαφημίσεις στα Μ.Μ.Ε. σχετίζονται με δάνεια σε τράπεζες (καταναλωτικά, στεγαστικά, γιορτινά, ταξιδιών και... άλλων αναγκών) και ότι τα τηλεοπτικά παιχνίδια που κάποτε είχανε σχέση με τον κόσμο του θεάματος αλλάξαν προφίλ, έχουνε άμεσο κέρδος σε μετρητά και αγκυροβολήσανε στο τζόγο και το ρίσκο προσδοκώντας στην μεγαλύτερη ακροαματικότητα.

Οι μικρομεσαίοι και προβληματικοί πολίτες πρέπει να καταλάβουν ότι οι τράπεζες δεν είναι η γη της επαγγελίας για κανέναν. Τα δάνεια των πολιτών ξεπερνάνε τον τζίρο των επιχειρήσεων.

Και ενώ ο Συνασπισμός ισχυρίστηκε ότι ο διοικητής της Τράπεζας Ελλάδος διεκδικεί το ρόλο του μυθικού Κρόνου που επιδιώκει να «φαγωθούν» ακόμα περισσότερο οι μισθοί και οι συντάξεις και όσα εργασιακά δικαιώματα έχουν απομείνει ο κ. διοικητής μας ειρωνεύεται μάλλον όταν χρεώνει τον πληθωρισμό στην αύξηση του κόστους εργασίας και παρακάμπτει την κατά 50% αύξηση των καθαρών κερδών των τραπεζών το 2006.

Με την ίδια λογική και η Ε.Ε. μπορεί να παρομοιαστεί με τον Προκρούστη, τον ληστή που ξάπλωνε τα θύματα σε ένα κρεβάτι και για να χωρέσουν τους... έκοβε τα πόδια!

Γράφει η
Ευγενία Ηλιοπούλου

ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

Η κάθε κυβέρνηση για να επιβάλει την πολιτική σε βάρος της πλειοψηφίας του λαού που είναι μισθοσυντήρητοι εργαζόμενοι, έχει επινοήσει τις περίφημες επιτροπές ή αρχές οι οποίες κατ' όνομα είναι ανεξάρτητες αλλά στην πραγματικότητα είναι διορισμένες.

Από την οπτική γωνία του δήθεν αντικειμενικού επιχειρείται μία σκληρή προπαγάνδα προκειμένου η καθήλωση των μισθών και οι αλλαγές που θα γίνουν στις σχέσεις εργασίας και στο ασφαλιστικό, να θεωρηθούν από την πλειοψηφία του λαού ως αναγκαίες και μονόδρομος για το καλό όλων μας.

Με το βαρύγδουπο τίτλο του ανεξάρτητου, του σοφού, του ειδικού αυτά που θα μας πουν πρέπει να τα υιοθετήσουμε αβασάνιστα.

Όποιος τολμήσει να εκφράσει άποψη ή απορία, χαρακτηρίζεται περιθωριακός και αντικοινωνικός που έχει ως σκοπό το προσωπικό βόλεμα και την ανατροπή του κοινωνικού στάτους.

Όποιος είναι εξαρτημένος από ένα μισθό ζει στην ανασφάλεια για την ίδια του την ύπαρξη, τη δουλειά του, την οικογένειά του. Βλέπει ότι υποχρεώνεται να δουλεύει περισσότερο και να πληρώνεται λιγότερο γιατί όπως προπαγανδιστικά του λένε, φταίει ο ίδιος, που έχει μόνιμη σχέση εργασίας, μισθό και ασφάλεια και πιθανόν το κράτος θα του δίνει για λίγα χρόνια κάποια σύνταξη που την έχει χρυσοπληρώσει.

Τα ελάχιστα δικαιώματα που έχουν κατακτηθεί με αγώνες και θυσίες θεωρούνται πλέον υπαίτια για την δήθεν κατάσταση της οικονομίας και του κράτους.

Καλούμαστε να υποστούμε καρτερικά την εκχώρηση των εργασιακών και ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων και την υποθήκευση του μέλλοντος της νέ-

ας γενιάς. Καλούμαστε να χειροκροτήσουμε τις επιλογές της ανασφάλειας και αβεβαιότητας για τους νέους οι οποίες θα τους έχουν σε ομηρία για όλη τους τη ζωή.

Μας πιπιλίζουν το μυαλό με την ευημερία των αριθμών και δεικτών της οικονομίας, τους οποίους εμείς οι εργαζόμενοι ποτέ δεν τους καταλάβαμε και τελικά δεν νιώσαμε καμία διαφορά στο ανεβοκατέβασμά τους.

Καλούμαστε όμως και πάλι να χωνέσουμε ότι αυτή η ευημερία των αριθμών είναι για το δικό μας καλό. Αυτό όμως που διαπιστώνουμε είναι ότι όταν ευημερούν οι δείκτες, οι μόνιμοι που ωφελούνται είναι οι έχοντες και κατέχοντες οι οποίοι είναι και οι εργοδότες αυτών που παίρνουν τις αποφάσεις για τις ζωές μας.

Οι επιτροπές λοιπόν και οι ανεξάρτητες αρχές, σε αγαστή συνεργασία με την πολιτεία και τους υπουργούς διαρρέουν δημόσια στοιχεία για να καταδείξουν την αναγκαιότητα των αλλαγών σε βάρος όλων μας.

Ποτέ όμως δεν μιλάνε για τις πραγματικές αιτίες που έχουν δημιουργήσει πιθανόν τα προβλήματα στο ασφαλιστικό σύστημα και την οικονομία.

Την ίδια ώρα που εμείς συνεχώς σφίγγουμε το ζωνάρι και υποχρεωνόμαστε σε θυσίες, το κράτος με τη μείωση του φορολογικού συντελεστή χαρίζει κάποια δις ευρώ στις Α.Ε., προβαίνει σε χαριστικές

Του Τάσου Μαυρόπουλου
Προέδρου της ΠΟΕΠΛΣ

ρυθμίσεις γι' αυτούς που χρωστάνε στα ασφαλιστικά ταμεία και με σωρεία νομοθετικών ρυθμίσεων ενισχύει την κερδοφορία των λίγων, μηδενίζοντας τις υποχρεώσεις τους στο κράτος και την κοινωνία.

Χαρακτηριστικά είναι τα τελευταία χρόνια, ο πολλαπλασιασμός της κερδοφορίας των τραπεζών και τα κέρδη του εφοπλιστικού κεφαλαίου που την τελευταία τριετία σύμφωνα με δημοσιευμένα στοιχεία στις εφημερίδες, υπερβαίνουν τα διακόσια δις ευρώ. Το παράδοξο δε σε αυτά τα παραδείγματα είναι ότι ενώ πολλαπλασιάζεται η κερδοφορία των τραπεζών, αντί οι τραπεζοϋπάλληλοι να απολαύσουν περισσότερα, χτυπιούνται αλύπητα με τη συρρικνωση των εργασιακών τους κεκτημένων.

Το εφοπλιστικό κεφάλαιο αντί να πριμοδοτήσει τους ναυτεργάτες που του φέρνουν το χρήμα, πετυχαίνει ρυθμίσεις οι οποίες πολλαπλασιάζουν ακόμα περισσότερο το κέρδος του, μειώνουν τις υποχρεώσεις του στο κράτος, και καταδικάζουν τους ναυτεργάτες σε ανεργία και τη συρρίκνωση του κλάδου τους.

Σε επίπεδο ασφαλιστικού φορέα χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του ταλαιπωρημένου Ι.Κ.Α.

Αν το κράτος χτυπούσε τη εισφοροδιαφυγή, υποχρέωνε

Συνέχεια στη σελ. 6

Παρέμβαση του Σωτήρη Σιώκου στην εκδήλωση του Συλλόγου Πολιτικών Υπαλλήλων του Υπ. Δημόσιας Τάξης

- Στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στον κόσμο, οι αγώνες κατά του πολέμου και της τρομοκρατίας (κρατική και ατομική), υπέρ της Δημόσιας Παιδείας - Υγείας - δημοκρατικής επαναρρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, της προστασίας του περιβάλλοντος και του κλίματος, επιβεβαιώνουν και απορρίπτουν τις θεωρίες για το τέλος της ιστορίας, της εργασίας, της ιδεολογίας, της Αριστεράς.

Σ' αυτήν την όχθη βρισκόμαστε κι εμείς, σαν Συνασπισμός της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας με το όραμα και σύνθημα: ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός και αναγκαίος.

- Σαν ΣΥΝ έχουμε ταχθεί υπέρ του κλάδου του πολιτικού προσωπικού στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ώστε το αστυνομικό προσωπικό από μάχες θέσεις να αγωνίζεται για την ασφάλεια της κοινωνίας σε καιρούς αύξησης της εγκληματικότητας. Έχουμε επίσης τη γνώμη ότι πρέπει να αξιοποιηθούν άτομα του πολιτικού προσωπικού

που έχουν κάνει σπουδές στις Κοινωνικές Επιστήμες και ότι αυτός ο κλάδος πρέπει να έχει την ίδια αντιμετώπιση με παρεμφερείς κλάδους του Δημοσίου, ώστε να είναι παραγωγικός και αποτελεσματικός.

Αντ' αυτών
• Έχουμε απαξίωση και εγκατάλειψη και οι αποδείξεις είναι απτές

- 5νθήμερο
- Οικονομική υποβάθμιση (1000 ευρώ αποδοχές στους έχοντες 25 χρόνια υπηρεσία)
- Επαγγελματική υποβάθμιση μέσα από τις κρίσεις
- Υποβάθμιση του πρωτοβάθμιου συνδικαλιστικού φορέα

Εμείς έχουμε κατανοήσει ότι υπάρχει στον κλάδο ένα ιδιότυπο καθεστώς ομηρίας με υποβάθμιση.

Επομένως
• Το πενήνημο
Η οικονομική αναβάθμιση
Η μη χειρότερηση του ασφαλιστικού
Αναβάθμιση του προσωπικού μέσα από τις κρίσεις στο

Του Σωτήρη Σιώκου
Μέλους της ΚΠΕ του ΣΥΝ

πνεύμα της αξιοκρατίας
Η ουσιαστική συνεργασία Συλλόγου - Ηγεσίας του Υ.Δ.Τ..
Η υλοποίηση του σκοπού βάσει του οποίου θεσμοθετήθηκε ο κλάδος του πολιτικού προσωπικού του Υ.Δ.Τ.

Σ' αυτούς τους στόχους απαιτείται πολύμορφη παρέμβαση για την προβολή των αιτημάτων του πολιτικού προσωπικού και εδώ πρέπει το σ.κ. να στηρίξει, όπως και τα κόμματα που πιστεύουν στο θεσμικό ρόλο του πολιτικού προσωπικού στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Ανάλυση Στα Γεγονότα

Να στηριχθεί ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος

Είναι τόσα τα προβλήματα που κυριαρχούν στη ζωή μας, με πρώτα το εκπαιδευτικό και το οικονομικό, που δεν αφήνουν πολύ χώρο στην ουσιαστική πληροφόρηση για εξελίξεις που συντελούνται στον περίγυρο της χώρας μας.

Του Πάνου Τριγάζη μέλους της Π. Γ., υπεύθυνου για την εξωτερική πολιτική και άμυνα του ΣΥΝ

Για παράδειγμα, πόσο απασχόλησαν τα Μ.Μ.Ε. και τις πολιτικές ηγεσίες μας οι πιθανές επιπτώσεις στην πορεία της Τουρκίας από την πρόσφατη δολοφονία του Τουρκοαρμένιου συγγραφέα Χραντ Ντινκ; Είναι άραγε τυχαίο ότι στην κηδεία του Ντινκ, η οποία κινητοποιήσε πάνω από 100.000 πολίτες, μόνο ο ΣΥΝ εκπροσωπήθηκε από τα ελληνικά πολιτικά κόμματα;

Ωστόσο, έχουμε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις εξελίξεις στην Τουρκία και ειδικότερα για τα δικαιώματα των μειονοτήτων και την πολυθρησκευτική συνύπαρξη στη γειτονική μας χώρα.

Θα έπρεπε, συνεπώς, να δίνουμε μεγαλύτερη προσοχή στα μηνύματα που εκπέμπει και στις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, με τον οποίο είχα την τιμή να συναντηθώ πρόσφατα (11.2.2007) στο Φανάρι.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που μου δινόταν η ευκαιρία να συναντήσω τον κ. Βαρθολομαίο. Είχε, όμως, ιδιαίτερο ενδιαφέρον αυτή η συνάντηση καθώς το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει βρεθεί στο κέντρο σημαντικών εξελίξεων τον τελευταίο καιρό. Ο σεβασμός του ρόλου και των δικαιωμάτων του έχει συνδεθεί και με την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας. Την ίδια ώρα συνεχίζονται οι εναντίον του απειλές από ακραίους εθνικιστικούς κύκλους της γειτονικής μας χώρας, ενώ δεν παύουν οι υπονομιώσεις του ρόλου του Πατριαρχείου και από κύκλους των Αθηνών.

Με δέχθηκε εγκάρδια μιλώντας με θερμά λόγια για την σταθερή συμπαράσταση του ΣΥΝ στο Πατριαρχείο και στα προβλήματα των Ελλήνων της Πόλης, της Ίμβρου και Τενέδου, ιδιαίτερα στο Ευρωκοινοβούλιο.

Παλαιότερα είχε χαρακτηρίσει τον ΣΥΝ «πρόδρομο της ελληνοτουρκικής φιλίας», υπόθεση που και ο ίδιος υπηρετεί σταθερά.

Μίλησε με ικανοποίηση για το ταξίδι που μόλις είχε πραγματοποιήσει στην Ευρώπη, με έμφαση στη συμμετοχή του στη διεθνή διάσκεψη του ΟΗΕ για το περιβάλλον στο Παρίσι, που επιβεβαίωσε τον χαρακτηρισμό του Προκαθήμενου της Ορθοδοξίας ως «πράσινου Πατριάρχη».

Είναι αξιοσημείωτο ότι για την προώθηση των οικολογικών δραστηριοτήτων του Πατριαρχείου έχει συσταθεί μη κερδοσκοπικός οργανισμός με τίτλο «Θρησκεία, Επιστήμη και Περιβάλλον» (ΘΕΠ), που έχει διοργανώσει από το 1995 μέχρι σήμερα έξι συμπόσια με στόχο να μελετήσει το μέλλον των υδάτινων πόρων του πλανήτη.

Το 6ο συμπόσιο με θέμα «Αμαζόνιος - Πηγή Ζωής» ταξίδεψε πέρυσι μέσα στο εντυπωσιακότερο δίκτυο ποταμών του κόσμου, ενώ το 7ο θα γίνει στον Αρκτικό Ωκεανό τον Αύγουστο του 2007 με θέμα «Αρκτική: Καθρέπτης της Ζωής».

Με πρωτοβουλίες για οικουμενικά προβλήματα - όπως η ειρήνη, η φτώχεια, το περιβάλλον - απαντά ο Πατριάρχης στις προσπάθειες αμφισβήτησης της οικουμενικότητας του Πατριαρχείου. Με αλληλεγγύη στην οικογένεια του Χραντ Ντινκ και στην Αρμενική κοινότητα της Πόλης, απαντά στις απειλές των εθνικιστών που εκτοξεύονται εναντίον και κατά του προσώπου του.

Δεν πρέπει ούτε στιγμή να μας διαφεύγει ότι η Τουρκία σήμερα βρίσκεται σε σταυροδρόμι. Το ερώτημα ποιο δρόμο θα ακολουθήσει παραμένει ανοιχτό. Δεν είναι, όμως, μια χώρα όπου τίποτε δεν αλλάζει, όπως ισχυρίζονται πολλοί στη χώρα μας. Η «άλλη Τουρκία» έχει μέλλον.

Όπως έγραψε η γνωστή συγγραφέας Έλιφ Σαφάκ πρόσφατα: «τα όνειρα είναι μεταδοτικά».

Σειρά συναντήσεων με εκπροσώπους των Σωμάτων Ασφαλείας είχε πρόσφατα η ηγεσία του ΣΥΝ

Προειδοποίηση Αλαβάνου στον Πολύδωρα λίγο πριν τις κινητοποιήσεις για την Παιδεία

Συνάντηση στις 8/1 με ένστολους συνδικαλιστές

Αυστηρή προειδοποίηση απήχυσε στον υπουργό Δημόσιας Τάξης ο πρόεδρος του ΣΥΝ Αλέκος Αλαβάνος ενόψει των κινητοποιήσεων που ξεκινούν από τις 9-1-2007 ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. «Οι φοιτητές, οι πανεπιστημιακοί, οι εργαζόμενοι που τους στηρίζουν είναι έτοιμοι να προχωρήσουν σε μια μεγάλη αλλά ειρηνική κινητοποίηση».

Να μην χρησιμοποιήσει τη γνωστή μέθοδο της αξιοποίησης ορισμένων ακραίων φαινομένων προκειμένου να στραφεί ενάντια σε όλο το σώμα των διαδηλωτών» δήλωσε χαρακτηριστικά ο Αλ. Αλαβάνος, αμέσως μετά τη συνάντηση που είχε με τους συνδικαλιστές της Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής και του Λιμενικού Σώματος.

Μάλιστα, με αφορμή τις δηλώσεις που έχει κατά καιρούς κάνει ο κ. Πολύδωρας κατά του ΣΥΝ, ο Αλ. Αλαβάνος επεσήμανε με νόημα:

πει να αποκατασταθεί ένα κλίμα εμπιστοσύνης με την κοινωνία το οποίο δυστυχώς τελευταία διαταράσσεται πάρα πολύ έντονα. Διαταράσσεται και από τα ακροδεξιά λατινικά του σημερινού υπουργού αλλά και από κρούσματα τα οποία βλέπουμε, ιδιαίτερα σε πε-

Επίσης, ο Γραμματέας της ΚΠΕ του ΣΥΝ Ν. Χουντής συναντήθηκε στις 8/2 στα γραφεία του κόμματος με αντιπροσωπεία της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής. Οι συνδικαλιστές αστυνομικοί αναφέρθηκαν στις δύσκολες και αντιξοές συνθήκες που

συνδικαλιστές από την ίδρυση των πρώτων σωματείων τους.

Στη συνάντηση ήταν παρών και ο υπεύθυνος του ΣΥΝ για τα Σώματα Ασφαλείας Μίλτος Ανδρικόπουλος.

Τέλος, ο Πρόεδρος της

ριπτώσεις δράσης κάποιων νησιδών, είτε μέσα από τα ΜΜΕ είτε μέσα από πρακτικές σαν και αυτές που είδαμε στη Θεσσαλονίκη ή απέναντι σε μετανάστες. Υπάρχει ζήτημα εκδημοκρατισμού και διαφάνειας στις δυνάμεις ασφαλείας αλλά

αντιμετωπίζουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, στα οικονομικά τους αιτήματα που χρονιάζουν ανεπίλυτα παρά τις υποσχέσεις της σημερινής κυβέρνησης αλλά και της προηγούμενης. Αναφέρθηκαν επίσης στις προσπάθειες

Κ. Ο. του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς Αλέκος Αλαβάνος και ο Ν. Χουντής, Γραμματέας της ΚΠΕ του ΣΥΝ, συναντήθηκαν στις 15/3 με την Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ) στα γραφεία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στη Βουλή.

«Είχαμε μια συνάντηση με τις συνδικαλιστικές ηγεσίες των αστυνομικών, των πυροσβεστών και των λιμενικών. Ίσως φανεί περίεργο, αλλά το πρόβλημά τους δεν είναι ο Συνασπισμός. Το πρόβλημά τους είναι οι κυβερνητικές πολιτικές - και της προηγούμενης αλλά και της σημερινής κυβέρνησης - και για την αντιμετώπισή τους ως εργαζομένων».

Παράλληλα ο Αλέκος Αλαβάνος εξέφρασε τη στήριξή του στα «δικαία αιτήματα» των συνδικαλιστών των Σωμάτων Ασφαλείας λέγοντας ότι «ένας εργαζόμενος στα Σώματα Ασφαλείας, που έχει αυτοεκτίμηση, που έχει αξιοπρέπεια, που αμείβεται ικανοποιητικά, είναι ευκολότερο να έχει καλές σχέσεις με την κοινωνία».

Και συμπλήρωσε: «Πρέ-

και αποτελεσματικότητα για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας».

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ) Δημήτρης Κυριαζίδης επέκρινε την κυβέρνηση διότι δεν έχει υλοποιήσει έως τώρα καμία από τις δεσμεύσεις της. Αυτό, είπε, «είναι ένα βασικό αίτιο για πολλά παρατράγουδα που συμβαίνουν και στον δικό μας χώρο».

Στη συνάντηση με τους συνδικαλιστές των Σωμάτων Ασφαλείας συμμετείχαν ο γραμματέας της ΚΠΕ του ΣΥΝ Νίκος Χουντής και ο υπεύθυνος του Τμήματος για τα Σώματα Ασφαλείας Μίλτος Ανδρικόπουλος.

Συνάντηση στις 8/2 με αντιπροσωπεία της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Αττικής

ες που κάνουν για να ανοίξουν δρόμο στον εκδημοκρατισμό στο χώρο της αστυνομίας.

Ο Ν. Χουντής άκουσε με ιδιαίτερη προσοχή τους συνδικαλιστές και τόνισε ότι ο ΣΥΝ στέκεται αλληλέγγυος στα οικονομικά και θεσμικά αιτήματα που διεκδικούν. Ωστόσο, παρατήρησε, πρέπει να γίνουν προσπάθειες ώστε να έχουν πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα, με τη δυνατότητα να εκφράζονται συνδικαλιστικά όλες οι συνιστώσες των αστυνομικών, χωρίς εξαιρέσεις και αποκλεισμούς.

Τέλος, είπε, ότι η πόρτα του ΣΥΝ είναι πάντα ανοιχτή για τους συνδικαλιστές, γιατί ο ΣΥΝ πιστεύει στο διάλογο και στην επικοινωνία, κάτι που έχει δείξει έμπρακτα από την συμπαράσταση που έχει παράσχει στους ένστολους

Μετά το τέλος της συνάντησης έγιναν δηλώσεις:

Αλ. Αλαβάνος: «Δεν είχαμε απλώς μια συνάντηση με την Π.Ο.ΑΣΥ., είχαμε μια ήρεμη και ειλικρινή συζήτηση πάνω σε σημαντικά ζητήματα. Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, δεν θέλουμε καμία μάνα ν' ανησυχεί το βράδυ, πώς θα γυρίσει το παιδί της, είτε είναι στο Πανεπιστήμιο, είτε είναι στη διαδήλωση, είτε εργάζεται στην Αστυνομία. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να έχουμε ειρηνικές κινητοποιήσεις χωρίς να υπάρξει καν αμυχή. Θεωρούμε ότι υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη ευθύνη της κυβέρνησης και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, διότι ακολουθείται μια πολιτική παγίδευσης όλων σε μια στρατηγική αντιπαράθεσης, διχασμού και σύγκρουσης. Και θεωρούμε ότι, και απέναντι στην Αστυνομία δίνονται διπλά μηνύματα, δίνονται σχιζοφρενικά μηνύματα τα οποία δημιουργούν συγχύσεις και η σύγχυση είναι ο χειρότερος σύμβουλος σε λειτουργίες όπως αυτές που γίνονται τις ώρες των κινητοποιήσεων από τη μεριά της Αστυνομίας».

Θεωρούμε ότι οι Αστυνομικές δυνάμεις πρέπει και μπορούν να λειτουργήσουν μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και της διασφάλισης των δικαιωμάτων των πολιτών, μέσα σ' αυτές και των ειρηνικών κινητοποιήσεων».

Θεωρούμε ότι πρέπει να απομονωθούν συμπεριφο-

Συνέχεια στη σελ. 7

Ενοστάσεις...

Για την Ελλάδα δεν υπάρχει κανένα καλό νέο

Θα αδικούσαμε την αστυνομία αν την κατακεραυνώναμε ότι μόνον αυτή δεν κάνει καλά τη δουλειά της, λες και υπάρχει δημόσια υπηρεσία που κάνει καλά τη δουλειά της.

Ωστόσο, η δουλειά της αστυνομίας είναι πολύ πιο σημαντική, ευαίσθητη και απαιτητική από τη δουλειά οποιασδήποτε άλλης υπηρεσίας. Υπάρχει για να μας προστατεύει και για να μας δίνει αίσθημα ασφάλειας. Γι' αυτό, κάθε ολισθημά της είναι ένα χτύπημα στο στόχο της.

Το «Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Ασφαλείας», σε πρόσφατη έκθεσή του για την ασφάλεια στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φέρνει την Ελλάδα πρώτη σε αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών, αλλά και στις πρώτες θέσεις σε ορισμένες κατηγορίες εγκλήματος.

Πιο συγκεκριμένα, όταν φθάνει στο κεφάλαιο που αφορά τη χώρα μας, η έκθεση ξεκινάει με τη δραματική διαπίστωση: «Για την Ελλάδα δεν υπάρχει κανένα καλό νέο». Το παράδοξο είναι ότι την ίδια στιγμή, η χώρα μας παραμένει αρκετά ασφαλής σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη: βρίσκεται στην 6η θέση μεταξύ των 18 κρατών που περιλαμβάνει η έρευνα.

Γιατί λοιπόν να είναι πρώτη σε αίσθημα ανασφάλειας των κατοίκων της;

Αναλυτικότερα, η κατάσταση στη χώρα μας έχει ως εξής: από τη μια δεν κινδυνεύουμε τόσο πολύ από τους δολοφόνους, τους απαγωγείς που ζητούν λύτρα, τους τρομοκράτες κ.λπ., έχουμε χαμηλό ποσοστό κλοπών αυτοκινήτων και δικύκλων, και είναι μάλλον σπάνια τα βίαια εγκλήματα, υπό την απειλή όπλων ή με κακοποίηση του θύματος. Από την άλλη, έχουμε, μαζί με τη Βρετανία, την Εσθονία και την Ιρλανδία, την πρώτη θέση σε κλοπές στον δρόμο και σε κλοπές πορτοφολιών, ενώ βρίσκομαστε σαφώς άνω του μέσου όρου στις διαρρήξεις.

Η θλιβερή πρωτιά μας, δηλαδή, είναι στα «χαμηλού κινδύνου» εγκλήματα, ενώ τα «υψηλού κινδύνου», αυτά στα οποία κινδυνεύει η ζωή ή η ακεραιότητά μας, σπανίζουν. Έτσι, το αίσθημα της ανασφάλειας, στο οποίο πρωτεύουμε, δεν έχει αιτία το φόβο για τη ζωή ή την ακεραιότητά μας. Φοβόμαστε ότι η αστυνομία είναι ανίκανη να μας προστατεύσει από τους τσαντάκηδες και τους πορτοφολάδες. Και ακόμα, γνωρίζουμε πως, αν σπανίζουν τα εγκλήματα «υψηλού κινδύνου», αυτό δεν οφείλεται στην αποτρεπτική ικανότητα της αστυνομίας, αλλά στις επιλογές των εγκληματιών. Αν αύριο αποφασίσουν να υιοθετήσουν μεθόδους των γκάνγκστερς του Σικάγου ή της Μόσχας, θα δρουν ανενόχλητα και εμείς θα κινδυνεύουμε σε πολλαπλάσιο βαθμό από τους κατοίκους του Σικάγου ή της Μόσχας.

Δυο γεγονότα αυτού του μήνα Φεβρουαρίου και μόνο φτάνουν για να αποδείξουν το μέγεθος της διαφθοράς και της ανικανότητας. Το πρώτο είναι ότι η αστυνομία χορήγησε ταυτότητα στον καταζητούμενο από αυτήν φυγόποινο **κακοποιό Β. Στεφαννάκο**. Δεν πρόκειται για μεμονωμένο γεγονός: δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Βήμα» φέρει τον καταζητούμενο να προστατευόταν από ένα δίκτυο αξιωματούχων της ΕΛ.ΑΣ., λιμενικών, στελεχών του ΣΔΟΕ και ενδεχομένως δικαστικών. Το βαθμό της διάβρωσης της αστυνομίας αποκαλύπτει το γεγονός ότι ο Σύλλογος Ηπειρωτών Αστυνομικών οργάνωσε τον ετήσιο χορό του σε γνωστό νυχτερινό κέντρο που ανήκει στον αδελφό του καταζητούμενου! Το δε νυχτερινό κέντρο λειτουργεί, όπως και άλλα, χωρίς άδεια λειτουργίας και αφού έχει σφραγιστεί από τις αρμόδιες Αρχές 23 φορές!

Το δεύτερο γεγονός είναι ο θάνατος ενός 35χρονου από υπερβολική δόση ναρκωτικών μέσα στα κρατητήρια του Αστυνομικού Τμήματος Καλαμάτας! Ο άνθρωπος δεν πέθανε μόνος του, σε καμιά έρημη πλατεία, αλλά έχοντας γύρω του αστυνομικούς που μπορούσαν εύκολα να είχαν προλάβει το μοιραίο, αφού στο πακέτο τοιγάρων του επί δέκα ημέρες κρατούμενου, βρέθηκαν δέκα γραμμάρια ηρωίνης. Ανικανότητα, ή καλύτερα αδιαφορία.

Διαφθορά, ανικανότητα, αδιαφορία. Για το τρίπτυχο αυτό της αστυνομίας, δεν φέρει τη συνολική ευθύνη ο πολιτικός της προϊστάμενος. Ωστόσο, η ανικανότητα που εκπέμπει είναι ορατή δια γυμνού οφθαλμού. Πέρα από τις ακροδεξιές φανφάρες, όπως το φαιδρό harpeneing της επιστροφής της χαμένης εικόνας, το μόνο επίτευγμα του ανδρός είναι οι ελληνικές και λατινικές σαχλαμάρες, τις οποίες εκτοξεύει κάθε τόσο. Ο τίτλος του πρόσφατου βιβλίου του «**Αστυνομία, ο αένας πλατωνικός φύλακας**» είναι δηλωτικός του επιπέδου του: νομίζει ότι επιθυμούμε πλατωνικούς και όχι ουσιαστικούς φύλακες. **Τέτοια την έχει κάνει την αστυνομία: πλατωνική, διεφθαρμένη, ανίκανη, αδιάφορη.** Τελευταίο δείγμα η αναφορά στον... **Λεωνίδα (αντί Λάζαρο) Απέκη**, ότι... κινητοποιεί παραβατικούς αντιεξουσιαστές!

Ένα κομμάτι όμως της ευθύνης το έχουν και οι ίδιοι οι αστυνομικοί. Το συνδικαλιστικό τους όργανο έχει διολισθησει στο επίπεδο της συντεχνίας. Θα έπρεπε αυτοί πρώτοι να ζητούν την τιμωρία των ενόχων συναδέλφων τους. Αλίμονο...

Του Διονύση Γουσέτη
Διευθυντή του περιοδικού
«Μαρτυρίες»
της Διεθνούς Αμνηστίας

Η κοινωνική βία πέρα από τους ισχυρισμούς των ΜΜΕ

Η δημόσια συζήτηση για υπαρκτά κοινωνικά προβλήματα, αλλά και για τις πολιτικές προτάσεις για την επίλυσή τους, στη χώρα μας, γίνεται επιφανειακή, αντιεπιστημονική, πρόχειρη και φοβική.

Η κοινωνική ανάλυση υπακούει είτε στην προσπάθεια εντυπωσιασμού, άρα και τηλεθέασης των καναλιών, είτε στην εμπέδωση των ισχυρισμών της κυβέρνησης και του «επίσημου» πολιτικού προσωπικού από τις εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας.

Οι αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας για το δημόσιο πανεπιστήμιο, δηλαδή για τη συνταγματική υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας να παρέχει παιδεία σε όλους ανεξαιρέτως, δημιούργησε εκ των πραγμάτων οξύτητα στον κοινωνικό ανταγωνισμό και όπως συμβαίνει πάντα σε αυτές τις συνθήκες, μια περιθωριακή έξαρση της κοινωνικής βίας. Οι «κουκουλοφόροι» έγιναν το αγαπημένο θέμα της τηλεόρασης αλλά και το εργαλείο της κυβέρνησης και του υπουργού Δημόσιας Τάξης προκειμένου να απομονωθούν οι εκπαιδευτικοί, οι φοιτητές, αλλά και τα πολιτικά κόμματα -κυρίως ο Συνασπισμός- που στάθηκαν δίπλα τους.

Ευθέως ισχυρίστηκαν ότι οι κοινωνικοί αγώνες είναι η μήτρα των φαινομένων κοινωνικής βίας και τα κόμματα που συμπαραστέκονται οι «ηθικοί αυτουργοί». Επιχειρήσαν δηλαδή να ποινικοποιήσουν τους αγώνες και να τρομοκρατήσουν όποιον αντιστέκεται, ταυτίζοντας την κοινωνική αντίσταση στο νεοφιλελευθερισμό με την παραβατικότητα. Την ίδια στιγμή καταλαβαίνοντας ότι, εξ αιτίας των αγώνων, ήταν αδύνατον να πετύχουν ευθέως τις πολιτικές συναινέσεις με το ΠΑΣΟΚ για την άλωση της δημόσιας εκπαίδευσης από την αγορά και τα ιδιωτικά συμφέροντα, διάλεξαν το δρόμο της νομικής παρακαμπτήριου με το Νόμο πλαίσιο. Ένα νέο Νόμο που ενώ ισχυρίζεται ότι επιχειρεί να ρυθμίσει τα θέματα οργάνωσης και αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων, στην πραγματικότητα κατοχυρώνει την υποχρηματοδότηση και ανοίγει το δρόμο για την ιδιωτικοποίηση στην πράξη με τις τετραετείς συμφωνίες ΑΕΙ και Υπουργείων.

Οι φονταμενταλιστές της αγοράς, οι νεοφιλελεύθεροι των ιδιωτικοποιήσεων και της παραίτησης του κράτους από την υποχρέωση για κοινωνική συνοχή και κοινωνικά δικαιώματα, γνωρίζουν ότι οι ιδιωτικοποιήσεις, ότι «αγορά παντού» σημαίνει μεγαλύτερες ανισότητες και αδικία, άρα και ένταση των κοινωνικών συγκρούσεων. Απαντούν με την έξαρση της κρατικής καταστολής, με στρατιωτικοποιημένα αστυνομικά σώματα, έκτακτη νομοθεσία, κάμερες επίτηρησης, αστυνομική βία.

Η κοινωνία βία περιθωριακών νεολαίων, το πανεπιστημιακό άσυλο ως σύμβολο ελευθερίας, μπαι-

νουν στο στόχαστρο και αποτελούν την κυβερνητική δικαιολογία για ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής. Την ίδια στιγμή επιχειρείται να συσκοτισθούν οι πραγματικοί λόγοι που κάνουν τη ζωή μας ανασφαλή και αβέβαια, όπως η ανεργία, η ακρίβεια, η αβέβαιη και ανασφαλής εργασία, η υποβάθμιση της δημόσιας υγείας και της κοινωνικής ασφάλειας, η υποτίμηση της ποιότητας της ζωής σε παραμελημένες συνοικίες, χωρίς πράσινα και υποδομές.

Το «παράξενο» είναι ότι στην πραγματικότητα δεν απουσιάζουν οι γνώσεις, οι διεθνείς εμπειρίες, οι κοινωνιολογικές και πολιτικές αναλύσεις για το τι συντελείται στις κοινωνίες που επικρατεί ο άγριος νεοφιλελευθερισμός, αντιθέτως.

Λίγους μήνες πριν, με αφορμή την εξέγερση στα γαλλικά προάστια, γράφτηκαν και λέχθηκαν σπουδαία πράγματα, που ερμηνεύουν τα γεγονότα, τόσο από την κοινωνιολογική όσο και με την πολιτική τους διάσταση. Επιγραμματικά, οι αιτίες που πειστικά ερμήνευσαν την έκρηξη βίας της αποκλεισμένης νεολαίας από τα μητροπολιτικά κέντρα της γαλλικής ενδοχώρας, ήταν και είναι τα γκέτο, η ανεργία των νέων και η εργασιακή επισφάλεια, ο αποκλεισμός, οι ανισότητες, η φτώχεια, η εμπλοκή του «κοινωνικού ασανσέρ» και η απουσία κοινωνικής προοπτικής και πολιτικού διεξόδου. Από την άλλη, επί του υποκειμένου, το ταξικό μίσος, η απουσία (αριστερές) πολιτικής ταυτότητας, η (βίαιη) πράξη ως θέαμα, άνευ πολιτικού περιεχομένου και ιδεολογικής φόρτισης.

Τότε, πολλοί είχαμε υπογραμμίσει ότι αυτά τα φαινόμενα δεν είναι ούτε ξένα, ούτε άγνωστα στην ελληνική πραγματικότητα, λέγαμε ότι οι συνοικίες του ταξικού διαχωρισμού αναδύονται και στην Ελλάδα, και δεν είναι μόνο το Ζεφύρι, τα Λιόσια, και ο Βοτανικός.

Η κοινωνική πόλωση παίρνει μορφή και χαρακτηριστικά στις προφυλαγμένες πόλεις υπνωτήρια των πλουσίων και στις συνοικίες των λαϊκών στρωμάτων της Αττικής. Όπως και η μητροπολιτική βία μιας νεολαίας χωρίς διέξοδο, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και στη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα και αλλού. Η φιγούρα του εντεκάχρονου με τη μολότφ, παιδί πολύτεκνης οικογένειας που τα φέρνει δύσκολα με το βιοπαλαιστή πατέρα, εικονογραφεί με τον πιο αυθεντικό τρόπο μια νεολαία χωρίς παρόν και μέλλον, μια νεολαία με θυμό.

Επισημαίνουμε ότι το κοινωνικό ζήτημα, αν δεν εκφραστεί με πολιτικούς όρους, ως μια διαδικασία αντιπροσώπευσης των από κάτω και ταυτόχρονα ως κίνημα μετασχηματισμού του (νεοφιλελεύθερου) υπάρχοντος, τότε θα εκδηλώνεται ως -πολιτικά άναρθρη- κοινωνική έκρηξη.

Μας κατηγορούν γιατί αντιστεκόμαστε στην κρατική καταστολή, γιατί επιμένουμε στις οικονομικές εγγυήσεις, του κράτους δικαίου, ακόμα και για εκείνους που έχουν παραδεχθεί την ενοχή τους, γιατί δεν κάνουμε τα στραβά μάτια στην καταστολή και στην αστυνομική

Του
Χριστόφορου Παπαδόπουλου

βία όταν πρόκειται για «μπάχαλους» και χούλιγκαν, γιατί επιμένουμε πολιτικά, αλλά και σε δικαστήρια να καταθέτουμε εναντίον των τρομονόμων και να μη παραδινόμαστε στις πολιτικές μηδενικής ανοχής. Τους απαντάμε ότι δεν φοβόμαστε, δεν παραιτούμαστε, γνωρίζουμε ότι η απάντηση στα κοινωνικά προβλήματα δεν είναι η καταστολή και η περιστολή των δικαιωμάτων, αλλά το κοινωνικό κράτος και το κράτος δικαίου, δεν επιδιώκουμε να αναδείξουμε το σύμπτωμα αλλά τις αιτίες.

Από την άλλη δεν θολευόμαστε με τις «θεωρίες συνωμοσίας» του ΚΚΕ, το οποίο ξεμπερδεύει με το πρόβλημα, σφυρίζοντας αδιάφορα, ισχυριζόμενο ότι όλα αυτά είναι υπόθεση των μυστικών υπηρεσιών, ούτε φυσικά συμφωνούμε με εκείνες τις ομάδες του αντιεξουσιαστικού χώρου που επιχειρούν να δώσουν τις δικές τους ερμηνείες στα φαινόμενα της μητροπολιτικής βίας, ως παραδειγματικές πολιτικές ενέργειες αντικαθεστωτικής δράσης. Στην πραγματικότητα υιοθετούν ένα σχήμα πολιτικής δράσης αυταρχικό και εξουσιαστικό, των λίγων (επαναστατών) που ξέρουν και των πολλών (μικροαστών) που δεν καταλαβαίνουν και πρέπει να τιμωρηθούν γι' αυτό. Ένα σχήμα που απαξιώνει τη μαζική πολιτική δράση και την υποκαθιστά με «συμβολισμούς» δανεισμένους από την τηλεοπτική φαντασμαγορία, δηλαδή από τα αποπροϊόντα της κουλτούρας της ατομικής βίας και της αποξένωσης.

Και αυτός είναι ο κύριος λόγος, ο δευτερεύων είναι ότι διευκολύνουν την εμπέδωση και νομιμοποίηση του αυταρχικού κράτους, μιας εξουσίας δηλαδή που διαχειρίζεται επιτυχώς την ανασφάλεια και το φόβο και μεταμφιέζει το κοινωνικό ζήτημα σε αίτημα για περισσότερα αστυνομικά τμήματα.

Για το δικό μας πολιτικό σχέδιο, ο δρόμος για την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη δε συμβιβάζεται με την «κοινωνία της επιτήρησης» την «έκτακτη νομοθεσία» και τη γενίκευση της καταστολής, αντίθετα χρειάζεται τη διεύρυνση της δημοκρατίας, τη μεγάλη συμμετοχή και την άμεση δημοκρατία, την ανοχή, τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα για όλους, χωρίς εξαιρέσεις και αποκλεισμούς, το μετασχηματισμό των θεσμών και του νομικού συστήματος που να συμπεκνώνουν, όλο και περισσότερο, το δίκαιο των πολλών.

ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

Συνέχεια απ' τη σελ. 4

να πληρώσουν όσους χρωστάνε και πλήρως και το ίδιο, αντί για χαμηλές συντάξεις και αυξήσεις των ορίων ηλικίας, θα μπορούσαμε να έχουμε αυξήσεις των συντάξεων, σταθερά όρια ηλικίας και υγιή λειτουργία του ταμείου.

Για τις υποχρεώσεις όμως αυτών που εκμεταλλεύονται τον ιδρώτα του πολίτη και δυναμιτίζουν τα θεμέλια έστω και αυτού του κοινωνικού κράτους που υπάρχει, κανείς από τις επίσημες αρχές και κυβερνήσεις δεν τολμά να μιλήσει.

Συνεπώς η όποια προπαγάνδα για την αναγκαιότητα να ληφθούν μέτρα είναι παραμύθια.

Όποια μέτρα και αν ληφθούν θα αποσκοπούν στην ενίσχυση της κερδοφορίας των λίγων και κατεχόντων.

Και δυστυχώς αυτή είναι η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης. Να καταδικάσει τους πολλούς σε όφελος των λίγων. Αυτών που τη στηρίζουν οικονομικά και που πιθανόν διασφαλίζουν την επανεκλογή της.

Δική μας πλέον ευθύνη είναι να αποδείξουμε ότι δεν αποδεχόμαστε το ρόλο του ηλίθιου ο οποίος πειθείται αβασάνιστα από τους πληρωμένους προπαγανδιστές των τηλεοπτικών παραθύρων. Χρέος μας είναι η αντίδραση σε όλα τα επίπεδα.

Του Τάσου Μαυρόπουλου
Προέδρου της ΠΟΕΠΛΣ

Ως εργαζόμενοι οφείλουμε να αντιδράσουμε σε αυτή τη λάιλαπα που θέλει να επιβάλει τον εργασιακό μεσαίωνα.

Ως ενεργοί πολίτες πρέπει με την ψήφο μας να καταδικάσουμε αυτές τις πολιτικές.

Ως ένστολοι πολίτες πρέπει να προβληματιστούμε πολύ. Γιατί δυστυχώς καλούμαστε να υπερασπιστούμε ως δίκαιο το κοινωνικό δίκιο. Αυτό που είναι αντίθετο στα συμφέροντά μας και υποθηκεύει το μέλλον των παιδιών μας.

Αυτά δεν είναι σταγονίδια, είναι ολόκληρος... ωκεανός!

Το καλύτερο διαβατήριο για να περάσει καλά ένας αστυνομικός είναι να δηλώσει ακροδεξιός

Απ' τον καιρό του... Παπάγου

Η στρατιωτικοποιημένη -δια νόμου ισχύοντος από τον καιρό του Παπάγου, το 1954- αστυνομία έχει κάποιες γερές φιλοχουντικές ρίζες, οι οποίες τροφοδοτούν συνεχώς τα ακροδεξιά παρακλάδια, τα οποία όλοι γνωρίζουμε καλά από τη σύμπλευση με φασιστικά στοιχεία στην κοινωνία, από τη συνεχή ενίσχυση αστυνομικών σωμάτων με μπουμπουκία ακροδεξιάς ιδεολογικής απόχρωσης, αλλά κι από τον δημόσιο λόγο πολλών, που δεν καταφέρνουν να κρύψουν και πολλά απ' αυτά που πιστεύουν.

Για την κατάσταση που σήμερα επικρατεί στην ΕΛ.ΑΣ., η οποία έχει βαθείς ρίζες, είναι αποκαλυπτικό το βιβλίο του συγγραφέα Μίλτου Ανδρικόπουλου με τίτλο «Έτσι έγινε η αρχή».

Όσο για την εγκυρότητα των ισχυρισμών του, αρκεί να πούμε ότι το εν λόγω βιβλίο διδάσκεται στο πανεπιστήμιο για τους φοιτητές αξιωματικούς της αστυνομίας (είναι λάθος, συστήνεται στους φοιτητές του Πάντειου Πανεπιστημίου).

Εκεί λοιπόν αναφέρονται πράματα και θάματα για το παλαιοκαθεστωτικό προφίλ της αστυνομίας, ντοκουμενταρισμένα με τους ίδιους τους νόμους που καθιερώνουν και ευνοούν τις επικίνδυνες συμπεριφορές της αστυνομίας.

Στο κεφάλαιο με τίτλο «Εκδημοκρατισμός στην Αστυνομία» γίνεται λόγος για φιλοχουντικούς αξιωματικούς - και όχι μόνο - που έχουν παρασύρει το σώμα σε ακροδεξιές συμπεριφορές. Γράφει ο συγγραφέας χαρακτηριστικά:

«Μπορεί να έχουν παρέλθει 23 χρόνια από την πτώση της χούντας (σ. σ.: το βιβλίο γράφτηκε το 2001), ωστόσο οι νοσταλγοί του παρελθόντος υπάρχουν, επιζούν και караδοκούν. Η πλειονότητα των σημερινών αστυνομικών δεν υπηρετούσε την περίοδο της απριλιανής χούντας, ωστόσο σημαντικός αριθμός χαμηλόβαθμων αστυνομικών και ακόμη μεγαλύτερων ανώτερων και ανώτατων αξιωματικών υπηρετούσαν στην αστυνομία την περίοδο αυτή. Οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά πως ακόμη και σήμερα το καλύτερο διαβατήριο για να περάσει καλά ένας αστυνομικός στο αστυνομικό σώμα είναι η δήλωσή του ότι είναι φιλοχουντικός».

Η φιλοχουντική διάθεση πολλών αστυνομικών -τη διακηρύσσουν ανοιχτά άλλωστε προς κάθε κατεύθυνση- δεν εξέλειπε ποτέ από την αστυνομία. Μπορεί λοιπόν να πέρασαν 23 χρόνια από την πτώση της χούντας στα σώματα ασφαλείας ωστόσο και ειδικότερα στην αστυνομία τα χουντικά σταγονίδια αποτελούν ολόκληρη θάλασσα».

Και συνεχίζει ο συγγραφέας βάζοντας πιο βαθιά το μαχαίρι στην πληγή: «Είναι αλήθεια ότι πολλοί χουντικοί αστυνομικοί έχουν καταφύγει στα δύο μεγάλα κόμματα και από εκεί και πλέον συνεχίζουν συγκεκαλυμμένα τη φιλοχουντική δράση, που, ακόμη κι αν δεν το κάνουν ανοιχτά, συνεχίζουν συνειδητά μέσα από τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τα πράγματα, που εκφράζονται και αντιμετωπίζουν γενικότερα πρόσωπα και καταστάσεις».

Εν συνεχεία επιρρίπτει ευθύνες και στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ: «Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δεν κατάφεραν να εξαλείψουν τις φιλοχουντικές εκδηλώσεις πολλών αστυνομικών (που αποτελούν εξάλλου καθημερινή πρακτική), αντίθετα, με τα απαράδεκτα νομοσχέδια, που έχουν περάσει, έχουν δώσει αυ-

ξημένες δυνατότητες δράσης στα φιλοχουντικά στοιχεία που εκδηλώνονται μέσα στα πλαίσια μιας στρατιωτικοποιημένης αστυνομίας».

Ο Ν. 1481/84 (νόμος Σκουλαρίκη και αυτούσιος του Παπάγου) δίνει απεριόριστες δυνατότητες σε αυταρχικούς αξιωματικούς ν' ασκούν προσβλητική και καταπιεστική συμπεριφορά σε βάρος των χαμηλόβαθμων αστυνομικών. Οι άπειρες διευκολύνσεις που παρέχει αυτός ο νόμος στους αξιωματικούς, δικαιωμάτων άμυνας στους χαμηλόβαθμους κυρίως αξιωματικούς διευκολύνει τη νομότυπη έκφραση αυταρχικών συμπεριφορών και αντιδημοκρατικών ενεργειών».

Αφού λοιπόν μας λύνει τις απορίες για τους επαναλαμβανόμενους και άσκοπους ξυλοδαρμούς, με πιο πρόσφατο αυτόν του κύπριου φοιτητή στη Θεσσαλονίκη, έρχεται παρακάτω και δένει το γλυκό γράφοντάς χαρακτηριστικά:

«Όλα αυτά είναι βέβαια κοινά μυστικά σ' όλους τους αστυνομικούς. Γνωρίζουν καλά όλοι ότι η χουντική νοστροπία στην αστυνομία παρόλο που πέρασαν χρόνια καθόλου δεν έχει αλλάξει. Οι φιλοχουντικοί αστυνομικοί αλλάζουν εύκολα τις κομματικές τους ταυτότητες, αφού δεν πιστεύουν στην πολιτική και στους πολιτικούς, τους οποίους σε κάθε περίπτωση χρησιμοποιούν. Καραδοκούν πάντα στη γωνία και περιμένουν κάποιο λοχία που θα έρθει μια μέρα και θα τους αφήσει να δράσουν εναντίον των προοδευτικών αστυνομικών και εναντίον των προοδευτικών πολιτών».

Τέλος, για τα απίθανα κόλπα που γίνονται στις μεταθέσεις, μετακινήσεις και κρίσεις των αξιωματικών, ο συγγραφέας γράφει και δεν... ξεγράφει: «Όσο για τις φατρίες, υπάρχουν, αλλά μόνο ανάμεσα στους αξιωματικούς και ιδιαίτερα στους υψηλόβαθμους. Σ' αυτούς που βρίσκονται γύρω του (εδώ ο συγγραφέας εννοεί τον αρχηγό), σ' αυτούς που στεγάζονται στο κτίριο της οδού Κατεχάκη, στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Και αυτό γίνεται διότι όσο ανέρχονται στην ιεραρχία τόσο αλληλουποβλέπονται και προσπαθούν - όπως είναι φυσικό - να καταλάβουν το επόμενο βαθμολογικό αξίωμα με διάφορα μέσα, που σε πολλές περιπτώσεις είναι αθέμιτα».

Αυτά και πολλά περισσότερα είναι καταγεγραμμένα από έναν ευσυνείδητο αστυνομικό, ο οποίος ερευνήσε, με συνείδηση του κοινωνικού του καθήκοντος, μέτρησε και κατέγραψε τα πολλά πρόσωπα της Ελληνικής Αστυνομίας, με έμφαση στις ακροδεξιές παρεκκλίσεις της, που έχουν ρίζες στην εποχή του... Παπάγου.

Από "Το ΠΟΝΤΙΚΙ"

Σειρά συναντήσεων με εκπροσώπους των Σωμάτων Ασφαλείας είχε πρόσφατα η ηγεσία του ΣΥΝ

Συνέχεια απ' τη σελ. 5

ρές και άτομα τύπου «ζαρντινιέρας».

Θεωρούμε όμως τέλος, και σ' αυτό συμφωνούμε, ότι τα κοινωνικά προβλήματα δεν λύνονται με την Αστυνομία, ούτε καν με την καλύτερη και την πιο ήρεμη Αστυνομία. Τα κοινωνικά προβλήματα θέλουν πολιτικές λύσεις. Γι' αυτό επαναλαμβάνουμε τη θέση μας ότι, πρέπει να αποσυρθεί ο Νόμος Πλαίσιο. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο απ' αυτό που έκανε ο **Κωνσταντίνος Καραμανλής** το 1980 για τον τότε νόμο πλαίσιο, τον 815. Δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο απ' αυτό που ζητούσε ο **Ανδρέας Παπανδρέου** και το ΠΑΣΟΚ εκείνης της εποχής, να αποσυρθεί αυτός ο νόμος.

Τέλος, με την ευκαιρία της συνάντησης να πω ότι, εμείς στηρίζουμε και φαίνεται και σήμερα στις εργασίες της Βουλής μια σειρά πολύ σοβαρά οικονομικά και εργασιακά αιτήματα που θέτουν οι αστυνομικοί υπάλληλοι».

Ο **Αλ. Αλαβάνος**, απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων, δήλωσε:

— **Μιας κι έχουμε το συλλαλητήριο σήμερα (15/3) το ΚΚΕ σας κατηγορεί εκ νέου ότι, δεν περιφρουρείτε τις συγκεντρώσεις, στο θαμό που μπορείτε, είτε από απειρία είτε όπως κάποια στελέχη του ΚΚΕ υποστηρίζουν, ηθελήμενα.**

Θέλω να υπογραμμίσω ότι, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απολογείται ούτε στη Ν.Δ., ούτε στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Εμείς δεν καταβαίνουμε με μπλοκ οργανωμένα κομματικά. Συμμετέχουν οι φοιτητές μας, οι νεολαίες μας στις μεγάλες αυτές πορείες των φοιτητικών συλλόγων, μέσα σε μια ενωτική διαδικασία και προσπαθούν τη γνώση τους και την εμπειρία τους σχετικά με την περιφρούρηση, να τη μεταφέρουν σε χιλιάδες αγόρια και κορίτσια που συμμετέχουν σήμερα στο φοιτητικό κίνημα.

— **Πώς σχολιάζετε τη συνάντηση Πούτιν - Καραμανλή;**

Σε σχέση μ' αυτό θα έλεγα ότι είναι σημαντικό που ο Πρωθυπουργός ήταν παρών σ' αυτό το μεγάλο ενεργειακό σχέδιο, το οποίο έχει και πλευρές οικολογικές και άλλες που πρέπει να αντιμετωπισθούν. Θα έλεγα ότι ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να είναι παρών και αύριο στη συζήτηση που θα γίνει στη Βουλή, στην ερώτηση που έχει τεθεί εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, για την έξοδο από τη σημερινή κρίση.

— **Οι αποστάσεις που κράτησε χθες ο κ. Παπανδρέου μετά τη συνάντησή σας, όσον αφορά δικές σας απόψεις, είναι κάτι που σας προβληματίζει για τις περαιτέρω σχέσεις ΠΑΣΟΚ Συνασπισμού και στο θέμα της Παιδείας;**

Το τραπέζι ήταν πολύ μικρό. Μισό μέτρο μας χώριζε με τον **Παπανδρέου**. Δεν ξέρω πόσο μεγάλες ήταν αυτές οι αποστάσεις. Είναι γνωστό ότι έχουμε εντελώς διαφορετικές κατευθύνσεις στο θέμα του αρ. 16 και στο θέμα της Παιδείας. Νομίζω όμως ότι έχουμε κοινές ανησυχίες στα ζητήματα της διασφάλισης της δημοκρατικής νομιμότητας στη χώρα μας.

ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ (Πρόεδρος ΠΟΑΣΥ):

«Υπήρξε ένα διάβημα στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, με το οποίο μεταφέρουμε την αγωνία των Αστυνομικών, αλλά και των οικογενειών τους για τη συνεχιζόμενη αυτή κλιμάκωση, στρατηγικής - θα έλεγα - και τακτικής που καταλήγει σε βάρος και του αστυνομικού, όπως, γνωρίζετε κι εσείς, με δεκάδες τραυματίες, ζητώντας να παρέμβει και βεβαίως να μην οξύνει τα πνεύματα και με τη στάση του και με τις εκφράσεις του. Θέσαμε βεβαίως και ζητήματα που έχουν να κάνουν με την υπηρεσία, πως έπρεπε να λειτουργήσουμε σε σημαντικές στιγμές για να αποφευχθούν γεγονότα και καταστάσεις που τελικά καταλήγουν και σε βάρος του αστυνομικού».

Σε ό,τι αφορά ζητήματα στην Αστυνομία, αν έχουν μια διαφορετική άποψη, αυτό δεν το γνωρίζω.

Είναι επόμενο ότι, πάντα υπάρχουν και οι κολαούζοι κάθε κατάστασης.

Εκείνο που ενδιαφέρει κυρίαρχα την Ομοσπονδία είναι να διασφαλίσει τους αστυνομικούς μέσα στα συνταγματικά πλαίσια της χώρας μας. Ταυτόχρονα βεβαίως και τους πολίτες. Αυτή είναι η αποστολή της, αυτή είναι η θέση της κι έτσι πρέπει να γίνει.

— **Εσείς θεωρείτε ότι έχει ευθύνη ο κ. Πολυδώρας γι' αυτή την κατάσταση;**

Η ευθύνη έγκειται σε ό,τι αφορά τον πολιτικό μας προϊστάμενο, σε στάσεις και θέσεις που οξύναν το κλίμα που κατέληξε σε βάρος των αστυνομικών.

Και με εκφράσεις και με στάσεις, όπως γνωρίζετε. Ενώ θα έπρεπε, κατά τη δική μας άποψη, να καταπραΰνει, να καταλαγιάζει τα πνεύματα, διότι αυτού του είδους η ανησυχία μεταφέρεται γενικότερα και βεβαίως μας βασανίζει όλους. Μπορεί να θέλουν κάποιοι την πολιτική εκμετάλλευση. Οι φοιτητές κάνουν τον αγώνα τους, θα έχουν να θυμούνται ότι πράγματι μετείχαν σ' αυτόν τον αγώνα. Αλλά έχοντας την εμπειρία και τη γνώση συναδέλφων μου στη Γαλλία, αυτοί τελικά -ας μου επιτραπεί η λαϊκή έκφραση- «πλήρωσαν τη νύφη», περισσότερο από κάθε άλλον.

— **Εσείς κύριε Κυριαζίδη, ενστερνίζεστε ότι η χθεσινή σας επιστολή έχει προκαλέσει εμφύλιο στις τάξεις της Αστυνομίας; Δεδομένης και της καταστάσεως υπάρχουν πολλοί συνάδελφοί σας που αντιδρούν και θεωρούν ότι δεν έπρεπε να επιτεθείτε κατ' αυτόν τον τρόπο;**

Από τα 40.000 μέλη της Ομοσπονδίας, είναι επόμενο ότι θα υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις. Δημοκρατία έχουμε αλίμονο αν έχουμε, μια ταυτόσημη άποψη.

— **Κύριε Κυριαζίδη πριν από λίγο καιρό ο πολιτικός σας προϊστάμενος είχε εμμέσως αφήσει να εννοηθεί ότι, ο Συνασπισμός καλύπτει τους κουκουλοφόρους.**

Είχαμε και μία προηγούμενη συνάντηση με τον Πρόεδρο του Συνασπισμού και ζητήσαμε τη δική του παρουσία και παρέμβαση, ώστε να υπάρξει μια αποκλιμάκωση, πράγμα που είδατε ότι έγινε στη συνέχεια, με την έννοια των θέσεων που έχει λάβει κατ' αυτών των γεγονότων. Άρα νομίζω ότι, βοήθησε και η δική μας παρουσία, αλλά και η παρέμβαση του Προέδρου και για την κοινή γνώμη, αλλά και για τους συναδέλφους ότι τα πράγματα δεν έχουν έτσι.

— **Άρα λοιπόν δεν βλέπετε εσείς κουκουλοφόρους στο Συνασπισμό, όπως βλέπει ο κ. Πολυδώρας;**

— Αν τους βλέπει να τους κατονομάσει και να δώσει εντολή να συλληφθούν.

Προ ημερών στα χέρια του γράφοντος έπεσε το περιοδικό «Εικόνες», που είναι ένθετο στο Κυριακάτικο «Εθνος». Ήταν όλο το περιοδικό αφιερωμένο στα 100 χρόνια λειτουργίας του Ταχυδρομικού Ταμειτηρίου. Είχε πολλά άρθρα που κάλυπταν όλες σχεδόν τις πτυχές του Ταχυδρομικού Ταμειτηρίου. Για τον ανθρώπινο παράγοντα, μεταξύ άλλων, αναφερόταν και στο συνδικαλισμό των αρχών του περασμένου αιώνα.

Φυσικά από τις πρώτες γραμμές διευκρινίστηκε ότι οι πρωταγωνιστές του «τολήματος» έχασαν τη δουλειά τους σε χρόνο μηδέν. Αλλά τότε σε όλους τους κλάδους τέτοια «κρούσματα» αντιμετώπιζονταν εν τη γενέσει τους!!! Ήταν αδιανόητο στις αρχές του περασμένου αιώνα να συνδικαλιζόνται οι εργαζόμενοι. Σήμερα βέβαια η είδηση είναι αν οι εργαζόμενοι στο Ταχυδρομικό Ταμειτήριο δεν έχουν σύλλογο.

Αμέσως στο νου του γράφοντος ήρθε ο συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις. Δηλαδή κάτι που γίνεται σε πολλές χώρες της

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ VS ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΑ ΜΥΑΛΑ

Ευρώπης, εδώ και χρόνια, χωρίς βέβαια ν' αποτελεί είδηση. Στην Ελλάδα όμως οι συνδικαλιστές αξιωματικοί αντιμετωπίζονται σαν εξωγήινοι (αν όχι διωκόμενοι). Η Ένωση Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων έχει «παγώσει» με τη «βοήθεια» κάποιων σκουριασμένων μυαλών, κάποιων μυαλών που νομίζουν ότι ζούμε στις αρχές του περασμένου αιώνα.

Αλλά κάτι ανάλογο δεν έγινε και με το συνδικαλισμό στα Σώματα Ασφαλείας; Μπορεί μέχρι σήμερα κάποιοι από τους πρωταγωνιστές της τότε εποχής να μην έχουν αποκατασταθεί ακόμα, αλλά σήμερα δεν συζητάμε αν οι αστυνομικοί, οι πυροσβέστες και οι λιμενικοί έχουν ή δεν έχουν συνδικαλιστικό κίνημα. Μπορεί να έχει προβλήματα, αλλά πλέον είναι δεδομένο για την ελληνική κοινωνία.

Στις αρχές του περασμένου αιώνα στην ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος των σιδηροδρομικών δεν ήταν σιδηροδρομικοί. Αυτό γινόταν γιατί μόλις κάποιος σιδηροδρομικός αναλάμβανε κάποιο πόστο στο σωματείο απολυόταν αμέσως. Τα σώματα ασφαλείας και ο σιδηρόδρομος δεν είναι οι μόνες περιπτώσεις. Μπορούμε ν' αναφερθούμε σε

Του
Νικήτα Σγούρου
μέλους του Τμήματος του ΣΥΝ
για τα Σώματα Ασφαλείας

πολλά άλλα.

Σε πολλές χώρες της Ευρώπης ο συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις είναι μια πραγματικότητα. Όπως και σε πολλά άλλα θέματα εμείς ακολουθούμε τους ευρωπαίους. Γιατί μονίμως δεύτεροι και καταϊδρωμένοι;

Ο συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις αργά ή γρήγορα θα είναι κάτι το δεδομένο για την ελληνική κοινωνία χωρίς να το συζητάμε πλέον. Τα σκουριασμένα μυαλά δεν πρόκειται να τα καταλάβουν γιατί δεν μπορούν να το καταλάβουν. Αλλά ό,τι καινούργιο στη κοινωνία μας, τα σκουριασμένα μυαλά δεν έχει εμπόδιο;

Έπειτα από πρωτοβουλία του ΣΥΝ

Ναι στη δημιουργία Παρατηρητηρίου ατομικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων

Στη δημιουργία Παρατηρητηρίου ατομικών ελευθεριών και δημοκρατικών δικαιωμάτων προχωρούν οι φορείς της Θεσσαλονίκης, εργατικά σωματεία, επιστημονικοί σύλλογοι, πανεπιστημιακές αρχές, αλλά και οι σύλλογοι των εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας. Σε αυτήν την απόφαση κατέληξαν κατά τη συνάντησή τους, στο ΕΚΘ, που έγινε ύστερα από σχετική πρόσκληση του ΣΥΝ Θεσσαλονίκης και της βουλευτού Ασημίνας Ξηροτύρη.

Ως γνωστόν, ο ΣΥΝ Θεσσαλονίκης και η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ μετά τον άγριο ξυλοδαρμό του Κύπριου φοιτητή Αγουστίνου Δημητρίου ανέλαβαν την πρωτοβουλία να συναντηθούν με όλους τους φορείς και τις πολιτικές οργανώσεις της πόλης, ρίχνοντας την ιδέα για τη δημιουργία και τη λειτουργία ενός παρατηρητηρίου που θα παρακολουθεί τα φαινόμενα αστυνομικής βίας ή φαινόμενα καταπάτησης των ατομικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το οποίο θα μπορεί να δέχεται και σχετικές καταγγελίες. Η πρωτοβουλία αυτή του ΣΥΝ είχε μεγάλη απήχηση και έτσι εκπρόσωποι των φορέων της πόλης συμφώνησαν να συμμετέχουν στη δημιουργία αυτού του Παρατηρητηρίου ατομικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων. Το παρόν στη συνάντηση έδωσαν, ανάμεσα σε άλλους, ο πρόεδρος του ΑΠΘ Αναστάσιος Μάνθος και εκπρόσωποι του ΕΚΘ, της ΕΔΟΘ, του Δικηγορικού Συλλόγου, του ΕΣΔΕΠ και των συλλόγων των αξιωματικών και των υπαλλήλων της ΕΛΑΣ και του Λιμενικού Σώματος. Από την πλευρά του ΣΥΝ, ο γραμματέας της Π.Ε. Α' Θεσσαλονίκης Νίκος Παυλίδης και η Ασημίνα Ξηροτύρη υπογράμμισαν ότι η πρωτοβουλία για τη δημιουργία του Παρατηρητηρίου θα πρέπει να περάσει στα χέρια των φορέων της πόλης και να γίνει υπόθεση της κοινωνίας των πολιτών. Τόνισαν επίσης ότι η λειτουργία του είναι αναγκαία σε μια εποχή όπου αμφισβητούνται δικαιώματα και ελευθερίες των πολιτών, όπου σημειώνονται φαινόμενα κρατικής αυθαιρεσίας και γίνονται προτάσεις για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την τοποθέτηση καμερών παρακολούθησης σε κάθε γωνία.

Ο πρόεδρος του ΑΠΘ σημείωσε από την πλευρά του ότι η συλλογική προσπάθεια για τη δημιουργία του Παρατηρητηρίου έχει δυνατότητες επιτυχίας και τόνισε ότι το σημαντικό στη συζήτηση για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες είναι η έννοια του μέτρου. Οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στην ΕΛΑΣ τόνισαν ότι οι αστυνομικοί είναι κομμάτι της κοινωνίας και στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι δημοκρατικοί πολίτες που δεν επικροτούν φαινόμενα αυθαιρεσίας.

Τέλος, οι εκπρόσωποι του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης δήλωσαν ότι ο ΔΣΘ μπορεί να στηρίξει στελεχιακά και υλικοτεχνικά την δομή.

Αλληλογραφία

Η Ελλάδα δυστυχώς κατέχει μια από τις πρώτες θέσεις σε τροχαία σε σχέση με τον πληθυσμό της.

Χρόνια ακούγεται αυτό, όμως παρ' όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί κατά καιρούς το πρόβλημα δεν παρουσιάζει βελτίωση.

Η κατάσταση που επικρατεί στους ελληνικούς δρόμους δεν μπορεί να αποτυπωθεί με αριθμούς.

Αυτό μπορεί να το διαπιστώσει κανείς

μόνο αν έχει οδηγική πείρα και μάλιστα αν έχει οδηγήσει και σε ευρωπαϊκές χώρες. Δυστυχώς αυτές τις μέρες έγινε γνωστό ότι θα ισχύσει ο νέος Κ.Ο.Κ. με πρόστιμα που το ύψος τους αρχίζει από μισό έως ένα μηνιαίο ενός απλού εργαζόμενου.

Δηλαδή αν κάποιος πάρει το μηχανάκι του να πάει μέχρι το σούπερ μάρκετ της γειτονιάς του και δεν πάρει το κράνος του, βέβαια κάνει κακό στον εαυτό του αν του

συμβεί κάτι, αλλά θα πρέπει να δουλεύει μισό μήνα για να πληρώσει το πρόστιμο.

Είναι πασιφανές ότι αυτοί που σκέφτηκαν αυτό τον Κ.Ο.Κ. είναι εκτός πραγματικότητας και επί πλέον δεν καταλαβαίνουν ότι αυτή η πρακτική δεν πρόκειται να λύσει το θέμα της νοσοτροπίας.

Απλά βάζουν άλλο ένα πετραδάκι στην ατμόσφαιρα του φόβου, της πειθαρχίας του βούρδουλα. Αυτή η νοσοτροπία όμως

δεν λύνει προβλήματα απλά τα κουκουλώνει και δημιουργεί καινούργια. Η μεγαλύτερη απογοήτευση σε αυτό το θέμα έρχεται όμως από ανθρώπους που για χρόνια έχουν ασχοληθεί με αυτό το θέμα.

Θα περιμένε κανείς κάτι πιο ουσιαστικό, πιο βαθύ πάνω σε αυτό το νούμερο ένα πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας.

Επίκουρος

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Του Ανθ/μου (242320) Σουλελέ Ηρώδη του Αθανασίου, υπηρετούντος στο Α.Τ. Καλλιθέας.

Προς
Τον Αξιότιμο κ. Πρωθυπουργό της Ελλάδας
Κοιν.:

- 1) Αρχηγό Αξιωματικού Αντιπολιτεύσεως κ. Γεώργιο Παπανδρέου
- 2) Γενική Γραμματέα Κ.Κ.Ε. κ. Παπαρήγα Αλέκα
- 3) Πρόεδρο Συνασπισμού της Αριστεράς κ. Αλαβάνο Αλέκο

Αξιότιμο κ. Πρωθυπουργέ της Ελλάδας κ. Κων/νε Καραμανλή διαμαρτυρόμαι εντόνως για το φαινόμενο που πολλαπλά παρατηρείται τελευταία κατά το δωρό μου ως Αξ/κός Υπηρεσίας στο Α.Τ. Καλλιθέας, να γίνονται αθρόες προσαγωγές χωρίς λόγο και αιτία νομίμων οικονομικών μεταναστών στην υπηρεσία μας με αποτέλεσμα να κρατούνται επί πολλές ώρες στα κρατητήρια από πληρώματα της Αμέσου Δράσεως και Ομάδας Ζ (δικυκλιστών).

Αποτέλεσμα αυτών και λόγω της λειψανδρίας της οργανικής δύναμης του οικείου τμήματος που προσφάτως επισκέφθηκε ο κ. Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Γεώργιος Παπανδρέου να επέρχεται κωλυσιεργία και να δυσχεραίνεται το έργο που εκτελεί ο Αξιωματικός Υπηρεσίας.

Σε ερώτησή μου γιατί το ακραίο αυτό φαινόμενο παρατηρείται στα πληρώματα των περιπολικών της Αμέσου Δράσεως και στους δικυκλιστές της Ομάδας Ζ, μου απαντούν ότι είναι διαταγή των Αξιωματικών της Αμέσου Δράσεως και της Γ.Α.Δ.Α.

Είναι δυνατόν κ. Πρωθυπουργέ οι έντιμοι Αξιωματικοί που ηγούνται με υπευθυνότητα του Σώματος της ΕΛ.ΑΣ. να δίνουν κατευθύνσεις ρατσιστικές με προγκρόμ διώξεων κατά την χαμηλά συντηρούμενων οικονομικά στρωμάτων μεταναστών;

Παρακαλώ πολύ όπως εξετάσετε την διαμαρτυρία μου και δώσετε λύση με τη σύνεση που σας διακρίνει διότι δυσφημείται το λαμπρό Σώμα των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. από ασυνειδητούς και ρεβασινιστικού τύπου χαμηλόβαθμους Αστυνομικούς.

Καλλιθέα, 28-2-2007

Μετά τιμής
Ο διαμαρτυρούμενος
Ανθ/μος Σουλελέ Ηρώδης

Εξώδικη πρόσκληση - ενημέρωση

Κροντήρη Νικολάου του Γεωργίου
Αρχιφύλακα Α.Τ. Καλύμνου
Συνεργάτη ΠΟΑΣΥ
ΚΑΤΑ

Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Βύρωνα Πολύδωρα

1. Με την 351/05 γνωμοδότηση Ν. Σ.Κ. Τμήματος Α που έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Οικονομικών οι Αρχικελευστές Λ. Σ. οι προερχόμενοι από την οικεία Παραγωγική Σχολή Λιμενοφυλάκων θα υπαχθούν στην ρύθμιση του άρθρου 37 παρ. 1 Β. Ν. 3016/02, και όχι αυτής του άρθρου 37 παρ. 1 του ίδιου Νόμου. Για μένα δεν μεριμνήσατε να επεκταθεί αυτή η γνωμοδότηση καθώς και στο Πυροσβεστικό Σώμα.

2. Το Λ.Σ. έχει εξομειωθεί με δικαστική απόφαση (Εφ. Αθήνας 675/86 Ελληνική Δικαιοσύνη Περιοδικό 27 σελίδα 342 με τα Σ.Α. και με το άρθρο 32 Ν. 2935/01, τακτοποίησε αυτή την ανισότητα να μην υπάρχει απαξιακή ταπεινωτική διάκριση μεταξύ Αρχικελευστών με τα χρόνια υπηρεσίας και β) κατόπιν προαγωγικών

εξετάσεων. Την άρση αυτής της ανισότητας ζητώ από εσάς νομοθετικά να το τακτοποιήσετε.

3. Εξ' άλλου ο Νομοθέτης ήθελε με τον Ν. 1481/84 Άρθρο 28 να προστατεύσει, όπως γράφω σε άρθρο μου, σχετικό δημοσίευμα της Νέας Αστυνομίας, περιοδικό της ΠΟΑΣΥ, στο τεύχος Οκτωβρίου 2001, τους Αρχιφύλακες Προαγωγικών εξετάσεων που ήταν τότε εννιάμηνης διάρκειας φοίτηση.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής καλείται να επιδώσει νομίμως την παρούσα προς τον καθ' ου απευθύνεται προς γνώση του.

Καλύμνος 27/10/2006

Ο εξώδικως προσκαλόμενος
Νικόλαος Γ. Κροντήρης
Αρχιφύλακας

Προς Ενώσεις Σωμάτων Ασφαλείας

Για ιστορικούς λόγους συνιστώ στους συναδέλφους να αγοράσουν το βιβλίο του συναδέλφου Ανθ/μου Μίλτου Ανδρικόπουλου τηλ. 210-3378421 από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ τηλ. 210-3809714, Fax: 210-3826344.

Είναι το βιβλίο που διδάσκει τους αγώνες του συνδικαλιστικού κινήματος στις Ενώσεις Σωμάτων Ασφαλείας (έτσι έγινε η Αρχή) και διδάσκεται στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Με εκτίμηση, για ενημέρωση

Νίκος Κροντήρης

Συνεργάτης Ομοσπ. Σωμ. Ασφαλείας
Υπηρετώ στο Α.Τ. Καλύμνου